

80. møde

Fredag den 30. maj 2008 kl. 9.00

Dagsorden

1) Forespørgsel nr. F 23:

Forespørgsel til statsministeren og integrationsministeren om afviste asylansøgere.

Af Henrik Dam Kristensen (S), Astrid Krag (SF), Morten Østergaard (RV), Johanne Schmidt-Nielsen (EL), Jørgen Poulsen (NY) og Gitte Seeberg (UFG).

(Anmeldelse 01.04.2008. Fremme 04.04.2008.

Eventuel afstemning udsættes til tirsdag den 3. juni 2008).

2) 1. behandling af beslutningsforslag nr.

B 132:

Forslag til folketingsbeslutning om tillæg til unge under 25 år med psykiske lidelser, der modtager starthjælp.

Af Morten Østergaard (RV) og Thomas Adelskov (S) m.fl.

(Fremsættelse 25.04.2008).

3) 1. behandling af beslutningsforslag nr.

B 135:

Forslag til folketingsbeslutning om bekæmpelse af social dumping.

Af Line Barfod (EL) m.fl.

(Fremsættelse 29.04.2008).

4) Valg til Rigsretten af 15 medlemmer og 2 stedfortrædere for hver af disse for perioden 18. maj 2008 – 17. maj 2014.

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Mødet er åbnet.

Skatteministeren (Kristian Jensen) har meddelt mig, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af aktieavancebeskatningsloven, kildeskatteloven og kursgevinstloven. (Fraflytterbeskatning af aktier og fradrag for tab på varekreditter til udenlandske koncernselskaber).

(Lovforslag nr. L 187).

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Forespørgsel nr. F 23:

Forespørgsel til statsministeren og integrationsministeren:

Hvad agter regeringen at gøre for hurtigst muligt at finde en løsning for de afviste asylansøgere, som et bredt politisk flertal skal stå bag?

Af Henrik Dam Kristensen (S), Astrid Krag (SF), Morten Østergaard (RV), Johanne Schmidt-Nielsen (EL), Jørgen Poulsen (NY) og Gitte Seeberg (UFG).

(Anmeldelse 01.04.2008. Fremme 04.04.2008.

Eventuel afstemning udsættes til tirsdag den 3. juni 2008).

Formanden:

Jeg gør opmærksom på, at eventuel afstemning om fremsatte forslag til vedtagelse udsættes til tirsdag den 3. juni.

Den første, der får ordet til begrundelse af forespørgslen, er hr. Morten Østergaard som ordfører for forespørgerne.

Kl. 09:02

Begrundelse

(Ordfører for forespørgerne)

Morten Østergaard (RV):

Den 9. november sidste år valgte statsministeren at udstede et valgløfte. Forud var gået mange måneders debat om asylfamiliernes forhold.

Statsministeren havde med valgets udskrivelse prøvet at lukke debatten ved at love, at særlig udsatte familier måtte flytte ud. Men det var tilsyneladende ikke nok, for i valgkampens sidste dage måtte statsministeren, efter at der havde vist sig folkelig opbakning til et udspil fra oppositionen, gå endnu videre. Den 9. november sagde statsministeren derfor til Ritzaus Bureau om regeringens intentioner:

»På kort sigt må vi hurtigst muligt finde en løsning for de afviste irakiske asylansøgere, som et bredt politisk flertal skal stå bag.«

Det var et substantielt løfte, et løfte, som ikke blot talte om børn, men som talte om de afviste irakiske asylansøgere. Det skete, efter at statsministerens eget forslag ikke havde overbevist hverken befolkning eller opposition, og efter at oppositionen klart havde lagt sin politik frem. Og alligevel udstedte statsministeren et løfte, som specifikt dekreterede, at et bredt politisk flertal skal stå bag.

Siden da er meget vand løbet gennem åen. Mange illusioner er bristet, og konklusionen er blevet, at et ganske beskedent antal familier er flyttet ud, at meget få har benyttet regeringens tilbud om at vende tilbage, og at der hver tredje dag p.t. uddeles humanitært ophold til nedslidte afviste asylansøgere.

Ja, mange illusioner er bristet, men tilbage står spørgsmålet: Hvornår agter statsministeren at indfri sit løfte om en løsning for de afviste irakiske asylansøgere, som et bredt flertal *skal* stå bag?

Kl. 09:04

Formanden:

Så går vi over til besvarelsen. Den første, der får ordet, er statsministeren.

Kl. 09:04

Besvarelse

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Forud for folketingsvalget sagde regeringen, at vi ønsker to ting vedrørende flygtningepolitikken: For det første at indgå en hurtig aftale med henblik på at skabe visse forbedringer af forholdene for afviste asylansøgere, specielt for familier med børn, og for det andet at indgå en langsigtet aftale om den danske asylpolitik med udgangspunkt i en undersøgelse af, hvordan man tilrettelægger asylpolitikken i andre lande. Det første af disse punkter er gennemført. Det andet af disse punkter arbejder vi med. Så vi har levet op til, hvad vi sagde før valget.

Den 16. januar i år indgik regeringen og Dansk Folkeparti en aftale om vilkårene for asylansøgere. Asylaftalen er opdelt i to dele, dels en række punkter, som kan gennemføres umiddelbart uden at ændre gældende lovgivning, og som indeholder de forbedringer af vilkårene, som regeringen foreslog før og under valgkampen, dels nogle hensigtserklæringer, der rækker endnu videre, og som på længere sigt kan indgå i de kommende drøftelser om asylpolitikken.

I overensstemmelse med det, regeringen sagde før valget, indebærer asylaftalen først og fremmest, at afviste asylansøgere, familier med børn, efter en konkret vurdering kan få tilbud om at bo i en særlig bolig uden for asylcentre. Det er naturligvis afgørende, at udflytningen er til familiens og særlig børnenes bedste. Det indgår også i aftalen, at uddannelsesstillingerne for bl.a. afviste asylansøgerbørn bliver forbedret, og det arbejder udlændingemyndighederne for tiden intenst på sammen med Dansk Røde Kors.

Dermed har vi gennemført de forbedringer af vilkårene, som vi lovede før og under valgkampen. I tillæg hertil indgår det så også i aftalen, at myndighederne øger fokus på asylansøgernes illegale arbejde, f.eks. sort arbejde, ved bl.a. at styrke kontrolindsatsen og informationsindsatsen. Og regeringen har forstærket indsatsen for at opnå en tilbagetagelsesaftale med de lande, som for tiden ikke vil modtage egne statsborgere ved tvangsmæssige udsendelser.

For så vidt angår indholdet af en langsigtet aftale om asylpolitikken, er det regeringens hensigt at afvente resultatet af det udredningsarbejde om vilkårene for asylansøgere i andre lande, som Integrationsministeriet har iværksat. Vi forventer, at undersøgelsen af vilkårene i andre lande vil være færdig her til efteråret. Det svarer fuldstændig til det, som vi sagde før valget.

Regeringen har med andre ord til punkt og prikke overholdt det, som vi sagde før valget i 2007. Vi har indgået en aftale, som indebærer en række konkrete forbedringer af vilkårene for asylansøgere og især for børnefamilierne, og jeg fornemmer da også, at der er bred opbakning til

de forbedringer hele vejen rundt i Folketinget. Det var det, vi sagde før valget, nemlig at det også var det, vi ønskede. Og så har vi igangsat, om jeg så må sige, et internationalt udredningsarbejde, som skal indgå i grundlaget for kommende drøftelser med Folketingets partier om mulighederne for at opnå en langsigtet aftale om dansk asylpolitik.

Se, når jeg før valget sagde, at der var behov for en sådan undersøgelse af, hvordan man tilrettelægger asylpolitikken i andre lande, så var det jo, fordi der under valgkampen blev skabt en ganske betydelig usikkerhed om dansk asylpolitik, bl.a. fordi Socialdemokraterne under valgkampen begyndte at slingre i den sag. Under valgkampen sidste efterår spillede Socialdemokraterne og De Radikale ud med et forslag om, at asylansøgere skal have en generel adgang til at arbejde i Danmark. Jeg vil gerne benytte lejligheden til igen i dag at slå fast, at det fortsat er regeringens helt klare holdning, at afviste – altså afviste – asylansøgere, dem, som ikke opfylder kriterierne for at få flygtningestatus i Danmark, altså afviste asylansøgere, ikke skal have adgang til at arbejde i Danmark. Sådan sagde vi også før valget. Det er sagt klart og tydeligt.

For det er altså sådan, at hvis man får afslag på asyl, så medfører det en pligt for asylansøgeren til at udrejse af Danmark igen. Det medfører ikke en ret til at arbejde her i landet. Jeg vil sige, som jeg også sagde før valget, at hvis afviste asylansøgere får ret til at arbejde i Danmark, så vil det være regler, der er langt mere vidtgående end de regler, der gælder for asylansøgere i andre sammenlignelige europæiske lande. Det vil betyde, at Danmark ganske enkelt kommer til at ligge som en magnet for alverdens menneskesmuglere, der finder Danmark særlig attraktiv, for her kan man sende mennesker hen, bede om asyl, også selv om det er uberettiget, og så får de adgang til at arbejde på det danske arbejdsmarked. Det ville være mere vidtgående end noget andet sted, og Danmark ville derfor ganske enkelt blive en flygtningemagnet i Europa. Hvis vi gennemførte det, som Socialdemokraterne og De Radikale foreslog under valgkampen, så ville det betyde en tilbagevenden til 1990'ernes løsagtige danske udlændingepolitik, en udlændingepolitik, der betød, at Danmark var ved at blive løbet over ende på en sådan måde, at kommunerne ingen chance havde for at gennemføre en ordentlig integrationspolitik. Der kom ganske enkelt for mange til landet, alt for mange til, at vi kunne klare opgaven.

Det var det, befolkningen gjorde op med ved valget i 2001, og det burde Socialdemokraterne have lært af, men det har Socialdemokraterne tilsyneladende ikke, og derfor slingrede de i valgkampen. Det var grunden til, at jeg så sagde: Jamen lad os nu få det klarlagt, lad os gennemføre en undersøgelse af, hvordan reglerne er i andre lande, så også Socialdemokraterne kan se, at hvis man gennemfører det forslag, der blev fremlagt i valgkampen, så vil det være mere vidtgående end i de europæiske lande, vi sammenligner os med, og Danmark vil blive en flygtningemagnet. Det er baggrunden for forslaget, og det er baggrunden for, at en sådan undersøgelse nu er sat i gang, og vi regner med, at den kommer til efteråret. Og så lad os snakke om den langsigtede asylpolitik der på et ordentligt oplyst grundlag.

Regeringen har konsekvent ført en fast og fair udlændingepolitik, hvor vi begrænser tilstrømningen til Danmark som følge af asyl og familiesammenføring. Det har vi gjort, for derved får det danske samfund flere kræfter til at gøre mere for, at de indvandrere, som allerede er her, kan få job og uddannelse.

En stram udlændingepolitik hører uløseligt sammen med en succesfuld integrationspolitik. Derfor holder vi fast i en fast og fair udlændingepolitik.

KI. 09:12

Formanden:

Tak til statsministeren. Den næste, der får ordet, er integrationsministeren til besvarelse.

KI. 09:12

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Supplerende til statsministerens redegørelse kan jeg minde om, at det allerede inden valgkampen var afgørende for mig, at vi specielt kiggede på børnefamilierne, og jeg luftede allerede på det tidspunkt muligheden for, om børnefamilierne kunne få mulighed for at flytte uden for centrene. Da jeg så rent faktisk kom til at stå i spidsen for arbejdet, var det afgørende for mig, at den afgørelse blev truffet hurtigst muligt, og det blev den som bekendt – som nævnt også af statsministeren. Derefter forsøgte Venstre og De Konservative og Dansk Folkeparti med Ny Alliance, om vi yderligere kunne nå til en aftale om en udvidet form for aktivering, praktikordninger osv. Vi præsenterede en række forskellige papirer, men i sandhedens interesse må det siges, at vi ikke kunne blive enige, fordi Ny Alliance, hvad der jo er helt fair, ønskede ordninger, som i reali-

teten var beskæftigelse med alt det, det medfører. Det kunne vi ikke gå med til, og det er forklaringen på, at vi ikke kunne komme længere end den aftale, der allerede var indgået med Dansk Folkeparti.

Straks efter at den aftale var indgået, rettede vores departementschef henvendelse til Røde Kors, samme dag faktisk, og man gik så i gang med at planlægge og finde ud af, hvordan man skulle afgrænse aftalen, de kriterier, der var nævnt i aftalen, hvordan spørgeskemaer osv. skulle se ud, når man nu skulle tale med de forskellige familier, og der har så løbende været en proces, lige fra det øjeblik aftalen blev indgået. Og vi er nu i den situation, at et par familier er flyttet ud. Snart flytter endnu et par familier ud, og Røde Kors er i gang med at finde boliger til de øvrige, der ønsker at flytte ud rundt omkring i landet. Det drejer sig i alt om 16 familier.

Så kan man jo spørge: Hvad med resten? Jeg har fra starten lagt meget vægt på, at det her skulle være en frivillig ordning, og man må altså konstatere, at der er en række familier, der, formentlig fordi de føler sig mere trygge i asylcentrene, ønsker at blive der. I den forbindelse er det også vigtigt at nævne, at der i min forgængers tid, også i et samarbejde mellem V og K og Dansk Folkeparti, er sket væsentlige forbedringer for asylsøgerne, navnlig for dem med børn. Også i form af muligheden for, at der kan gives undervisning og anden form for aktivering i centrene.

Det er ikke mere end et par dage siden, at man i avisen kunne læse, at halvdelen af asylbørnene gik i den almindelige folkeskole. Det var jo noget, der nærmest var i strid med Helligånden i den socialdemokratiske regerings tid. Jeg mener, at det er en god udvikling, når vi nu som myndigheder er i den tvangssituation, at vi ikke kan få sendt familierne hjem i øjeblikket, og de altså selv nægter at rejse og på den måde, kan man godt sige, holder børnene som gidsler.

I samme åndedrag indgik der jo så i aftalen det, at der skal ske en intensiveret indsats mod det illegale arbejde. Vi har jo i forvejen forskellige aftaler om indsats mod illegalt arbejde, men altså her specielt fokuseret på asylsøgere. Det er selvfølgelig helt uacceptabelt, hvis afviste asylsøgere, der er i en udsendelsesposition og har pligt til at udrejse, oven i købet har ulovligt arbejde eller, hvad der er endnu værre, begår kriminalitet. Så der sætter politiet ind, og alle ved, at det i øvrigt er et led i politikreformaftalen, at der med de større politikredse jo bliver en helt

anden mulighed for at intensivere en mere systematiseret efterforskning af områder som f.eks. illegalt arbejde, kvindehandel osv.

Statsministeren var også inde på de forhold, som asylsøgere har her i Danmark, og jeg tror roligt, vi kan sige, at der ikke er nogen lande, hvor asylsøgere i en afvisningsposition har det bedre end i Danmark. Men de er altså i en afvisningssituation. De skal udsendes. Og derfor er vi jo fra Integrationsministeriets side med god bistand fra Udenrigsministeriet og Udviklingsministeriet hele tiden i gang med at forsøge at få de afviste asylsøgere hjem til deres lande. Landene har en folkeretlig forpligtelse til at tage imod dem, og det er altså sådan, at Flygtningenaævnet efter en helt individuel vurdering har truffet den afgørelse, at de kan sendes sikkert hjem. Derfor intensiverer vi selvfølgelig til stadighed de initiativer, som vi nu kan, og vi har vores ambassadører på banen i de lande, det drejer sig om, ikke mindst når det drejer sig om Irak. Så situationen er altså, at vi forsøger at give så gode muligheder som muligt for afviste asylsøgere, samtidig med at vi forsøger at få en hjemsendelsesaftale med hjemlandene, og samtidig med at vi også giver muligheder for, at de frivilligt kan rejse hjem efter en bestemt kontrakt, som også er blevet indgået i min forgængers tid.

Kl. 09:18

Formanden:

Tak til integrationsministeren. Vi går nu over til den egentlige forhandling, og den første, der får ordet, er hr. Morten Østergaard som ordfører for forespørgerne.

Kl. 09:18

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Morten Østergaard (RV):

Forleden var Folketingets Integrationsudvalg endnu en gang på besøg i et asylcenter. Vi besøgte en lille familie. Pigen var 5 år og dygtig til dansk, ja, hun var sådan set også mere dansk end noget som helst andet, for hendes familie havde 7 år i et dansk asylcenter bag sig. Så hun havde aldrig prøvet at bo andre steder.

Statsministeren har ikke indfriet sit politiske løfte og agter tilsyneladende ikke at gøre det. Vi ved, at det, statsministeren sagde kort før valget, var, at der skulle forhandles om en hurtig løsning for de afviste irakiske asylansøgere, som et bredt flertal skulle stå bag. I regeringsgrundla-

get blev det så til, at man ville søge den bredest mulige opbakning. Men det er ikke engang blevet til en eneste forhandling om regeringens politik. Derfor må vi sige, at det politiske løftebrud er fuldstændig klart og utvetydigt og helt på statsministerens side. Det er så den parlamentariske virkelighed, og statsministerens utroværdighed i den her sag må vælgerne jo i sidste ende bedømme.

Noget helt andet er jo statsministerens serie af menneskelige løftebrud. For i virkelighedens verden bag hegnene i Sandholm, i Aunstrup, i Jelling og i Center Brovst er virkeligheden i al væsentlighed fuldstændig uændret. Regeringens menneskelige svigt er monumentalt, og lad mig derfor genopfriske, hvad det er, regeringens asylpolitik har haft af konsekvenser.

I en forespørgselsdebat i 2006 lovede regeringen efter massivt pres 37 mio. kr. til forbedringer særligt for børnefamilierne. Igen og igen har regeringen refereret til de her afladspenge som bevis på sine gode intentioner. Løftet var 37 mio. kr. Virkeligheden er, at de aldrig er kommet til udbetaling. Det beløb, som reelt er kommet børnene til gode, er langt mindre.

Den 23. oktober sidste år kom så regeringens udspil om, at afviste asylansøgere med særlige behov skulle have mulighed for at tage ophold uden for centrene, for, som statsministeren ved den lejlighed sagde, og jeg citerer:

»Generelt har vi i de danske centre gode forhold, og der gives meget flotte tilbud, men selvfølgelig kan enhver sætte sig ind i, hvilken psykisk belastning det er, når man år ud og år ind sidder i et asylcenter.«

Virkeligheden i dag er, at 16 familier med mere end 3 års centerophold efter afslag på asyl er flyttet ud, ikke de 50, statsministeren talte om i oktober sidste år, men 16. I samme periode har regeringen hver 3. dag været nødt til at udstede en humanitær opholdstilladelse til en nedslidt afvist asylansøger, der præcis, som statsministeren erkendte i oktober, er blevet ramt af den psykiske belastning, det er at sidde i et asylcenter år ud og år ind.

Lad mig nævne et par af de her sager. En irakisk familie får efter 1.786 dage i et asylcenter, efter de har fået afslag på asyl, humanitært ophold, fordi moderen lider af posttraumatisk stress, depression og paranoid psykose. En anden irakisk familie sidder 1.356 dage efter afslag; Faderen lider af paranoid skizofreni. Han er i behandling med antipsykotiske og antidepressive lægemidler. Og spørger man Udlæn-

dingeservice, som har analyseret de her udgifter, er svaret klart og tydeligt:

Jo længere en gennemsnitlig opholdstid i indkvarterssystemet, jo flere godkendte ansøgnings.

Og et konkret citat:

»Dette indikerer, at opholdstid alt andet lige påvirker asylansøgernes sundhedstilstand.«

Så hvad er resultatet af VKO's asylpolitik? Ingen rejser hjem, det er blevet til 12 efter det her berømte tilbud. Ingen må arbejde. De skal bo i centrene, og derfor bliver de syge, og derfor får de, når de er helt og aldeles ødelagt, humanitært ophold.

Alternativet er jo helt klart: En samlet opposition rækker i dag hånden ud til statsministeren og tilbyder en ny human asylpolitik, hvor mennesket sættes foran systemet, en politik, som ikke er noget særligt i Europa, men derimod er i tråd med anbefalingerne fra internationale organisationer som FN og Europarådet, og som måske kan ændre på, at Danmark i dag i en sammenligning af politikken over for irakiske asylansøgere ligger og roder som nr. 14 ud af 15 vesteuropæiske lande, kun overgået Grækenland, der tilbyder en ringere beskyttelse. En politik, som kan fjerne Danmark som asylmæssig sort plet i Europa, men som på ingen måde gør os til noget særligt. En politik, der sigter på at holde asylansøgerne virksomme og raske, uanset om deres fremtid er her eller i hjemlandet. En politik, som anerkender, at man ikke bevidst kan holde folk i en tilstand, som uvægerligt nedbryder dem. En politik, som tager højde for, at vel fungerende afviste asylansøgere jævnfør internationale erfaringer hurtigere vender hjem end nedbrudte familier uden arbejdsvejne, og som er dybt afhængige af psykofarmaka. Og en politik, der har det menneskelige udgangspunkt, at ingen har glæde af, at vi bryder de familier ned, hverken familierne, det danske samfund eller det samfund, de skal vende hjem til, fordi de er afviste asylansøgere – ingen har glæde af den politik.

Derfor er det, at jeg på vegne af Socialdemokraterne, SF, Det Radikale Venstre, Enhedslisten, Ny Alliance, fru Gitte Seeberg og hr. Lars-Emil Johansen skal fremsætte følgende

Forslag til vedtagelse

Folketinget konstaterer, at regeringen ikke har levet op til sit løfte om en hurtig løsning for de

afviste irakiske asylansøgere, som et bredt flertal i Folketinget kan stå bag.

Folketinget opfordrer derfor regeringen til at indkalde Folketingets partier til forhandling om en flerårig asylaftale, som skal

- sikre, at ingen asylansøger, hvis ansøgning ikke vurderes som åbenbart grundløs, opholder sig i et dansk asylcenter mod sin vilje ud over en periode på 6 måneder, medmindre ganske særlige omstændigheder taler herfor,
- sikre, at asylansøgere får mulighed for selvforsørgelse i den periode, de opholder sig i Danmark, hvis ikke ansøgningen vurderes som åbenbart grundløs,
- give børn og unge asylansøgere adgang til uddannelse på lige fod med danske børn og unge, og
- sikre, at tvangshjemsendelser kun sker efter aftale med det pågældende lands regering, når hjemsendelse, henset til de aktuelle forhold i landet, er forsvarlig og i overensstemmelse med internationale konventioner.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 73).

Kl. 09:24

Formanden:

Der er fremsat følgende forslag til vedtagelse:

Folketinget konstaterer, at regeringen ikke har levet op til sit løfte om en hurtig løsning for de afviste irakiske asylansøgere, som et bredt flertal i Folketinget kan stå bag.

Folketinget opfordrer derfor regeringen til at indkalde Folketingets partier til forhandling om en flerårig asylaftale, som skal

- sikre, at ingen asylansøger, hvis ansøgning ikke vurderes som åbenbart grundløs, opholder sig i et dansk asylcenter mod sin vilje ud over en periode på 6 måneder, medmindre ganske særlige omstændigheder taler herfor,
- sikre, at asylansøgere får mulighed for selvforsørgelse i den periode, de opholder sig i Danmark, hvis ikke ansøgningen vurderes som åbenbart grundløs,
- give børn og unge asylansøgere adgang til uddannelse på lige fod med danske børn og unge, og
- sikre, at tvangshjemsendelser kun sker efter aftale med det pågældende lands regering, når hjemsendelse, henset til de aktuelle forhold i landet, er forsvarlig og i overensstemmelse med internationale konventioner.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 73).

Dette forslag til vedtagelse vil indgå i de videre forhandlinger.

Jeg har ikke set nogen markeringer om ønske om korte bemærkninger. Tak til hr. Morten Østergaard. Næste ordfører bliver så fru Karen Ellemann.

Kl. 09:26

(Ordfører)

Karen Ellemann (V):

Så står vi her igen. Til at starte med var jeg faktisk ikke helt sikker på, hvad det var, oppositionen ønskede ved nu at gentage den her forespørgsel, som vi jo allerede foretog i slutningen af januar. Nu har hr. Morten Østergaard så oplyst mig med forslaget til vedtagelse, og det var sådan set også det samme, som Ritzau kunne bringe i går i en nyhed, netop at forslaget fra oppositionen handler om fire punkter: Punkt 1, asylansøgere må ikke bo længere end 6 måneder i asylcentre, punkt 2, asylansøgere skal kunne forsørge sig selv, det vil sige, at de skal have adgang til arbejdsmarkedet, punkt 3, børn og unge skal kunne uddanne sig, og det sidste, punkt 4, tvangshjemsendelser må kun ske efter aftale med hjemlandet og i overensstemmelse med internationale konventioner.

De to sidste punkter er jo ikke særlig spændende at debattere, da det allerede forholder sig sådan. Børn og unge kan uddanne sig, og tvangshjemsendelser sker altså kun efter aftale med hjemlandet og selvfølgelig i overensstemmelse med internationale konventioner.

Sidst, vi havde den her debat, og det er jo altså kun 4 måneder siden, foreslog oppositionen, at afviste asylansøgere skulle have tilbudt en bolig uden for asylcentre, 2 år efter at deres sag var blevet afvist. Nu er det så kun efter 6 måneders ophold på asylcentre – og tilsyneladende for alle asylansøgere.

I den her forespørgselsdebat taler vi om afviste asylansøgere, dvs. mennesker, som ikke er flygtninge, mennesker, der ikke er i risiko for forfølgelse, når de vender hjem, og altså derfor trygt kan vende hjem. Det er mennesker, som holder fast i drømmen om en permanent fremtid i Danmark, og derfor mennesker, som nægter at rejse. Det er vigtigt at huske på.

Men så længe hjemlandet ikke vil acceptere at modtage egne statsborgere, er vi i Venstre meget optaget af, at forholdene på asylcentre er gode, og vi har ved flere lejligheder forbedret forholdene, som både statsministeren og integrationsministeren også netop har redegjort for. Særlig har vi haft fokus på børnenes forhold, for

der er ingen tvivl om, at det er børnene, som bliver stærkt påvirket af, at deres forældre stædigt holder fast i en urealistisk drøm. Forældrene har nøglen til en stabil fremtid for hele familien i hjemlandet, men det er også forældrene, som har låst familien fast på drømmen om Danmark. Børnene bliver gidsler på grund af forældrenes fastlåste holdning, og det er meget sorgeligt.

Det var da også på den baggrund, at regeringen med støtte fra Dansk Folkeparti endnu en gang valgte at forbedre forholdene for de afviste asylansøgere. Resultatet blev bl.a., at afviste asylsøgerfamilier med børn, der har et særligt behov, efter en konkret vurdering bliver tilbudt indkvartering i en bolig uden for asylcentre, hvis det vel at mærke er til familiens og i særdeleshed børnenes bedste.

Hr. Morten Østergaard undrede sig før i sin ordførertale over, hvordan det kunne være, at det kun var 16 familier, der havde takket ja til tilbuddet. Men det er jo netop et tilbud. Der kan vel ikke være nogen, der har et ønske om at tvinge børnefamilierne ud fra centrene.

Det tilbud er vi i Venstre godt tilfredse med samtidig med de allerede eksisterende tilbud om uddannelse, som også er forbedret for denne gruppe.

Spørgsmålet om afviste asylansøgers adgang til arbejdsmarkedet har også været diskuteret mange gange, og Venstres holdning er fortsat, at asylansøgere naturligvis ikke skal have en arbejdstilladelse. Det vil fuldstændig underminere udlændingelovgivningen, da enhver så bare kan komme og søge asyl og dermed få adgang til arbejdsmarkedet. Også i forhold til de afviste asylansøgere er det problematisk, da det vil sende et helt forkert signal: Hvis du bare nægter at rejse hjem, så kan du få lov til at arbejde i Danmark. Afviste asylansøgere, som nægter at medvirke til udrejsen, skal naturligvis ikke belønnes. Derimod har vi fokus på at gøre en seriøs indsats for at sikre dem et godt fundament for deres fremtid i hjemlandet, og vi har da heldigvis få, men meget gode og stabile eksempler på, at nogle afviste asylansøgere har valgt at samarbejde om hjemrejsen og derfor har fået både faglig og økonomisk støtte til at blive vel-etablerede i hjemlandet. Lad det være vejen frem.

De Konservative, Dansk Folkeparti og Venstre ønsker at fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Idet Folketinget konstaterer, at der er indgået en asylaftale, som indebærer en række forbedringer for afviste asylansøgere, herunder særligt for familier med børn, tages regeringens redegørelse til efterretning.

Folketinget tager endvidere til efterretning, at regeringen har iværksat et internationalt udredningsarbejde med henblik på at kortlægge asylansøgers vilkår i andre lande, og at dette udredningsarbejde vil indgå i kommende drøftelser med Folketingets partier om den danske asylpolitik.

Folketinget konstaterer, at der er bred politisk enighed om, at afviste asylansøgere principielt skal rejse hjem, og at der ikke er noget land, hvortil afviste asylansøgere ikke frivilligt kan rejse.

Folketinget konstaterer desuden, at afviste asylansøgere har fået deres sag efterprøvet ved alle instanser i Danmark og derfor skal rejse hjem hurtigst muligt, eventuelt tvangsudsendes ved politiets foranstaltning.

Folketinget har noteret sig, at regeringen arbejder på at indgå hjemsendelsesaftaler med flygtningeproducerende lande, og opfordrer regeringen til at intensivere arbejdet.«
(Forslag til vedtagelse nr. V 74).

Kl. 09:32

Formanden:

Der er fremsat følgende forslag til vedtagelse:

»Idet Folketinget konstaterer, at der er indgået en asylaftale, som indebærer en række forbedringer for afviste asylansøgere, herunder særligt for familier med børn, tages regeringens redegørelse til efterretning.

Folketinget tager endvidere til efterretning, at regeringen har iværksat et internationalt udredningsarbejde med henblik på at kortlægge asylansøgers vilkår i andre lande, og at dette udredningsarbejde vil indgå i kommende drøftelser med Folketingets partier om den danske asylpolitik.

Folketinget konstaterer, at der er bred politisk enighed om, at afviste asylansøgere principielt skal rejse hjem, og at der ikke er noget land, hvortil afviste asylansøgere ikke frivilligt kan rejse.

Folketinget konstaterer desuden, at afviste asylansøgere har fået deres sag efterprøvet ved alle instanser i Danmark og derfor skal rejse hjem hurtigst muligt, eventuelt tvangsudsendes ved politiets foranstaltning.

Folketinget har noteret sig, at regeringen arbejder på at indgå hjemsendelsesaftaler med flygtningeproducerende lande, og opfordrer regeringen til at intensivere arbejdet.«
(Forslag til vedtagelse nr. V 74).

Også dette forslag til vedtagelse vil indgå i de videre forhandlinger.

Der er en række ønsker om korte bemærkninger. Den første, der ønsker en kort bemærkning, er hr. Morten Østergaard.

Kl. 09:33

Morten Østergaard (RV):

Jeg vil gerne spørge, om det er Venstres politik at nedbryde mennesker i en sådan grad, at man er nødt til at give dem humanitær opholdstilladelse. Der er afviste asylansøgere, som vi er enige om er afviste, men som alligevel får opholdstilladelse, fordi de er blevet depressive, paranoid, skizofrene. Det er de tilstande, som hver tredje dag indtræffer, og hvor Udlændingesservice er nødt til at udstede en humanitær opholdstilladelse til folk, som har siddet i et asylcenter i mere end et år efter at have fået afslag.

Jeg vil bare spørge: Er det Venstres politik? Har Venstre en løsning på det, eller vil man bare se på, mens mennesker bliver nedbrudte, og derefter give dem en humanitær opholdstilladelse, når de er så ødelagte, at de hverken kan tage hånd om deres familie, gå til hånd på det danske arbejdsmarked eller foretage sig noget som helst andet end at modtage behandling?

Kl. 09:34

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 09:34

Karen Ellemann (V):

Det er naturligvis ikke Venstres politik at nedbryde mennesker. Det var dog et fuldstændig tåbeligt spørgsmål, undskyld mig. Det kan naturligvis ikke være noget partis politik eller noget partis ønske at nedbryde mennesker. Det er der ingen der vil.

Jeg redegjorde for, at der er taget masser af foranstaltninger i vores asylcentre, og jeg har sammen med hr. Morten Østergaard besøgt asylcentre. Jeg har også selv været på besøg på asylcentre og har ved selvsyn konstateret,

at der er ganske fine, fornuftige forhold for alle asylansøgere i Danmark.

Det, der nedbryder, er naturligvis, når drømmen om en fremtid i Danmark bliver knust. Det er ikke Venstres politik at ødelægge folks drømme. Vi har en udlændingelovgivning, som De Radikale ganske vist ikke støtter op om, men som der er bred politisk enighed om skal forblive fast og fair, så vi er i stand til at gøre noget fornuftigt for de mennesker, der får fremtidsdrømmen om et liv i Danmark opfyldt.

Kl. 09:35

Formanden:

Hr. Morten Østergaard.

Kl. 09:35

Morten Østergaard (RV):

Venstre havde engang et slogan om mennesket før systemet, og derfor beder jeg fru Karen Ellemann om at forholde sig til menneskene. Virkeligheden er jo, at resultaterne af den politik, man fører, er, at der siden den 1. oktober er uddelt 69 humanitære opholdstilladelser til folk, der har siddet mere end 365 dage i et asylcenter efter afslag om asyl.

Det er folk, der ikke fik humanitær opholdstilladelse, fordi de havde noget med i bagagen, som gav anledning til et afslag. Det er folk, hvor tilstanden er indtruffet, efter de har fået afslag, efter de har siddet i asylcentre, og efter de formentlig også har fået afslag på sundhedsbehandling, som læger har ordineret til dem, men som Udlændingesservice har afslået.

Derfor er spørgsmålet: Når den politik, som man har om hjemsendelse, i den periode har ført til, at 12 personer er rejst hjem, og når man kun har ladet 16 familier flytte ud af centrene, hvad vil man så gøre for at stoppe den situation, at det mest håndgribelige og konkrete resultat af asylpolitikken er, at mennesker bliver så nedbrudte, at man er nødt til at give dem en humanitær opholdstilladelse?

Kl. 09:36

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 09:36

Karen Ellemann (V):

Hr. Morten Østergaard beder mig om at forholde mig til virkeligheden, og virkeligheden er jo lige præcis, at der er tale om mennesker, der har fået prøvet deres sag ved samtlige instanser, hvor der ikke er fundet begrundelser for, at de skal have asyl i Danmark. Derfor er virkeligheden, at det er de mennesker, der sidder med nøglen til og muligheden for at rejse hjem. Den

er til stede, og jeg mener i høj grad, at vores tilbud er generøst – også i forhold til at give støtte til hjemrejseprocessen, altså forberedelsen herhjemme og støtten i hjemlandet.

Kl. 09:36

Formanden:

Så er det fru Margrethe Vestager for en kort bemærkning.

Kl. 09:36

Margrethe Vestager (RV):

Jeg synes, det er meget tankevækkende, at Venstre har accepteret den teori, som man kan kalde for gidselteori, altså at forældre tager børn som gidsler. Jeg synes, det er en fuldstændig mangel på respekt for de mennesker, som ikke tør vende tilbage til det land, de kommer fra. Jeg tror også, at det stiller sig hindrende i vejen for Venstres syn på, hvad det er, der foregår i øjeblikket.

Ordlyden i forslaget til vedtagelse fra Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti er på sin vis også meget afslørende, nemlig når man taler om de flygtningeproducerende lande. Det er, som om de mennesker, der vælger at flygte fra deres land, er noget, der bliver produceret. Det synes jeg er et meget klart tegn på, at Venstre har vendt det om og derfor taler om systemet frem for mennesket.

Jeg kan heller ikke forstå, at det ikke gør indtryk på ordføreren, at forskere fra folkesundhedsvidenskab siger, at den indgåede aftale er utilstrækkelig, både for så vidt angår tidsfaktoren, afgrænsningen af målgruppen og indsatsens karakter, hvis det vel at mærke var regeringens og dermed vel også Venstres ønske at reducere de psykiske helbredsproblemer blandt asylbørnene. Det kan kun efterlade det indtryk, at Venstre sådan set er fuldstændig ligeglad med det, der er resultatet af asylpolitikken.

Kl. 09:38

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:38

Karen Ellemann (V):

Jeg hørte sådan set ikke noget konkret spørgsmål, men jeg har ikke desto mindre fundet anledning til at kommentere fru Margrethe Vestager. Det er altså svært at svare fru Margrethe Vestager, fordi der netop ikke er et konkret spørgsmål. Ikke desto mindre fremstår det, som om regeringspartierne og Dansk Folkeparti nu fører en politik, hvor vi ser de afviste asylansøgere som ringe personer osv., hvilket er fuldstændig uhørt. Jeg synes netop, at der er blevet

gjort meget fint rede for, hvilke tilbud vi giver til afviste asylansøgere.

Jeg må igen konstatere, at oppositionen er meget optaget af at tvinge familierne med børn ud af asylcentre. Vi har arbejdet med et tilbud netop med fokus på, at det er mennesket før systemet, nemlig et tilbud om en mulighed for at bosætte sig uden for centrene.

Kl. 09:39

Formanden:

Fru Margrethe Vestager.

Kl. 09:39

Margrethe Vestager (RV):

Det er øjensynligt gået hen over hovedet på ordføreren, men ordføreren er også meget optaget af, at der er givet udmærkede svar fra regeringen og ordføreren selv.

Spørgsmålet var: Hvordan kan ordføreren være tilfreds med aftalen, når forskere fra Institut for Folkesundhedsvidenskab, som jeg ville tro ordføreren havde en vis respekt for, vurderer, at den indgåede aftale forekommer utilstrækkelig, både for så vidt angår tidsfaktoren, afgrænsningen af målgruppen og indsatsens karakter, hvis målet er at reducere de psykiske helbredsproblemer blandt asylbørnene?

Hvordan kan ordføreren være tilfreds og sidde de faglige vurderinger, der fremkommer, overhørig, medmindre vi har den situation, at man på ingen måde har respekt for de mennesker og deres valg og den situation, de er bragt i, jævnfør de tal for de psykiske problemer, som den radikale ordfører har nævnt?

Kl. 09:40

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:40

Karen Ellemann (V):

Så bliver min besvarelse jo så også lidt af en gentagelse af det, jeg kom med før, eftersom jeg trods alt opfattede det meget tydeligt, som fru Margrethe Vestager nu igen understreger, nemlig om vi kan være tilfredse med en aftale, når samtlige familier ikke har taget imod tilbuddet om at flytte uden for centrene.

Jeg mener, at vi i høj grad kan være tilfredse med en aftale, der som en vigtig del – det er det, der særligt har været i fokus – tilbyder afviste asylansøgerfamilier med børn at bosætte sig uden for centrene. Det tilbud er vi i høj grad tilfredse med, og når over halvdelen tager imod tilbuddet, synes jeg bestemt også, at det er et udtryk for, at der er grund til det. Der er de her

16 familier, som altså kan se frem til og har fundet styrke til at bosætte sig uden for centrene.

Kl. 09:41

Formanden:

Så er det fru Gitte Seeberg for en kort bemærkning.

Kl. 09:41

Gitte Seeberg (UFG):

Jeg tror nu ikke, at der er nogen, der ønsker at tvinge asylansøgerne ud af asylcentre, men det er jo et spørgsmål om at give dem mulighed.

Nu siger fru Karen Ellemann, at virkeligheden er den, at man bare kan sende alle de flygtninge, som er afvist, hjem. Jeg vil sige, at det jo så ikke er den samme virkelighed, vi befinder os i, for det kan godt være, at det er virkeligheden i forhold til vores regler, men virkeligheden er jo, at både FN og Røde Kors klart siger, at situationen i Irak, og for så vidt også hvad angår Kosovoalbanerne, jo ikke er sådan, at de her mennesker kan sendes ud. Og det er jo grunden til, at det er rimeligt at gøre en særlig indsats for dem i den her situation.

Jeg vil gerne høre, hvordan Venstre forholder sig til det.

Kl. 09:42

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:42

Karen Ellemann (V):

Tak for spørgsmålet. Jeg er glad for, at fru Gitte Seeberg understreger, at hun i hvert fald ikke går ind for at tvinge familierne ud af centrene.

Med hensyn til hjemsendelsesaftalerne er der netop blevet redegjort for, hvordan vi arbejder på at indgå de her aftaler, og da vi ikke tvinger afviste asylansøgere ud af landet uden hjemsendelsesaftaler, er det netop sådan, at vi har fokus på forholdene i Danmark, og det er der til fulde redegjort for.

Kl. 09:42

Formanden:

Fru Gitte Seeberg.

Kl. 09:42

Gitte Seeberg (UFG):

Jamen så kunne jeg godt tænke mig at høre, om det slet ikke spiller nogen rolle, hvad Røde Kors og FN siger i den sammenhæng, om det alene er nok, at man kan få en hjemsendelsesaftale, eller om det også kræver, at forholdene er sådan, at det er rimeligt at sende flygtningene tilbage.

Så har jeg et andet spørgsmål, og det er ikke, fordi Venstres ordfører har haft det oppe, men

fordi statsministeren så ofte har sagt, at Danmark vil blive en flygtningemagnet, hvis vi giver asylansøgerne ordentlige forhold, bl.a. muligheden for at arbejde. Det er efter min mening en meget kynisk betragtning, men jeg kunne godt tænke mig at vide: Hvad bunder de her oplysninger i? Hvad er det for en dokumentation, man har i Danmark, for, at Danmark skulle blive en flygtningemagnet, hvis vi behandlede vores flygtninge ordentligt?

Kl. 09:43

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:43

Karen Ellemann (V):

Selve præmissen for spørgsmålet, om vi behandler vores asylansøgere ordentligt, er vi jo så grundlæggende uenige om, for jeg mener, at vi behandler vores asylansøgere ordentligt. Jeg mener, at det er meget vigtigt, at vi ikke giver mulighed for selvforsørgelse, for at komme ind på det danske arbejdsmarked, fordi vi med den mulighed ville åbne op for, at Danmark ville være et attraktivt land at søge asyl i. Det har statsministeren ganske udmærket redegjort for, og jeg er naturligvis fuldstændig enig.

Kl. 09:44

Formanden:

Så er det fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 09:44

Line Barfod (EL):

Jeg har svært ved at forstå, at ordføreren kan fastholde, at Danmark behandler asylansøgere ordentligt, når man samtidig ved, at de mennesker bliver nedbrudt af at sidde så længe i asylcentre. Hvordan kan man så mene, at det er en ordentlig måde at behandle mennesker på?

Ordføreren sagde i et tidligere svar, at det ikke var Venstres politik at nedbryde mennesker. Jeg går heller ikke ud fra, at man er så kynisk, at man sætter sig ned og siger: Nu vil vi se, hvordan vi kan gøre noget for at nedbryde mennesker. Det tror jeg ikke. Men når man nu kan se, at den politik, man fører, rent faktisk fører til, at mennesker bliver nedbrudt, burde man så ikke se på, om der var noget, man skulle ændre, om man skulle begynde at føre en politik, der ikke nedbryder mennesker, men tværtimod er med til at hjælpe dem, så de måske bliver bedre i stand til at tage tilbage, den dag der er nogle forhold i deres hjemland, der gør, at de kan rejse tilbage?

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 09:45

når det handler om de afviste asylansøgere, så lader man dem altså gå i lediggang og giver dem ikke lov til at arbejde, giver dem ikke lov til at lave noget, selv om man ved, at det nedbryder mennesker, og selv om der er mange, der bliver så nedbrudte, at vi ender med at måtte give dem humanitær opholdstilladelse.

Kl. 09:47

Karen Ellemann (V):

Se, det er sådan et spørgsmål, jeg er glad for, for hvad er det, man bliver nedbrudt af? Man bliver jo ikke nedbrudt af et asylcenter, der stiller fantastiske gode muligheder til rådighed, mens man opholder sig der. Sagen bliver prøvet i løbet af 6 måneder, behandlingstiden er endda gået ned, så i løbet af ganske kort tid er der en afgørelse af, hvorvidt man er berettiget til asyl i Danmark, eller om man bliver afvist. Så i den tid er der fine forhold på asylcenteret.

Når afgørelsen så kommer og man er afvist asylansøger, hvorfor rejser man så ikke hjem? Hvorfor vælger man ikke selv at rejse hjem?

Der var hos den forrige spørger også fokus på, hvordan vilkårene er i landene, og det synes jeg at vi har redegjort fint for i vores forslag til vedtagelse, nemlig at der ikke er noget til hinder for, at man kan rejse hjem. Vi har endda ganske, ganske udmærkede og generøse tilbud med hensyn til at hjælpe med hjemrejsen og hjælpe med etableringen i hjemlandet.

Kl. 09:46

Formanden:

Fru Line Barfod for den sidste korte bemærkning.

Kl. 09:46

Line Barfod (EL):

Vi er jo så fuldstændig uenige om, at man bare kan rejse hjem, tage sine børn og rejse til et land i kaos og krig. Jeg kan godt forstå, hvis der er mange, der ikke synes, at det er i orden. Det gælder jo ikke kun de afviste asylansøgere, det gælder jo også masser af både danske og internationale organisationer og andre lande, som ikke mener, at det er i orden og man bare kan rejse hjem.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvad det er, der nedbryder mennesker, så er noget af det, der nedbryder mennesker, at gå og ikke have noget at lave. En ting er uvisheden og de knuste drømme, som ordføreren taler om, men det, at man går og ikke har noget at lave, at man ikke har et arbejde, at man ikke kan være med til at bidrage, at man ikke kan forsørge sig selv og sine børn, er nedbrydende.

Det er jo lidt mærkeligt, når Venstre om andre borgere i samfundet siger, at de skal ud at arbejde. Uanset hvor syge og nedbrudte de er, skal de ud at arbejde, de må ikke gå i lediggang. Men

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 09:47

Karen Ellemann (V):

Igen tak for at sætte så fint fokus på, hvad det er, der nedbryder mennesker, for jeg mener ikke, at det er forholdene på asylcenteret. Jeg mener, at det er den situation, at man bevidst vælger stædigt at holde fast i sin drøm om en fremtid i Danmark. Man har på det tidspunkt fået prøvet sin sag ved alle instanser, der er ikke grundlag for asyl, dermed er man afvist asylansøger, og når man så vedbliver med at holde fast i en drøm og måske endda også af mennesker omkring sig bliver opmuntret til at holde fast i en drøm, kan jeg godt forstå, at man som menneske føler en håbløshed, og der bliver man fastlåst.

Det er derfor, at jeg er meget taknemlig for, at Røde Kors gør et seriøst stykke arbejde i forhold til at hjælpe de fastlåste mennesker til at se lyset i form af en fremtid i hjemlandet, hvor vi altså med den her aftale sætter yderligere fokus på det ved at hjælpe til en stabil fremtid i hjemlandet.

Kl. 09:48

Formanden:

Så er det hr. Henrik Dam Kristensen for en kort bemærkning.

Kl. 09:48

Henrik Dam Kristensen (S):

Jeg tror, at fru Karen Ellemann i sin ordførertale sagde: fine, fornuftige forhold i asylcentre. I et af svarene her tror jeg, at det var noget med: fantastisk gode muligheder til rådighed. Og igen: fine forhold. Jeg tror, det er sådan rimelig loyalt citeret.

Så vil jeg bare spørge: Gælder det også nogle af de ting, vi så, da vi sammen var i Sandholm, eksempelvis et værelse med tre senge på ca. 30 m², hvor der boede tre unge mænd, og hvor nogle havde boet der i mange år? Er det fine, fantastiske forhold?

Kl. 09:49

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 09:49

Karen Ellemann (V):

Jeg så præcis det samme, som hr. Henrik Dam Kristensen gjorde, og lige præcis med hensyn til de enlige mænd er jeg enig i, at det er et sted, hvor vi kan rette fokus hen for at forbedre vilkårene, for vi hørte også fortællinger om, hvordan det at bo tre mænd sammen på et lille værelse kan være årsag til konflikt, helt bestemt.

Nu har Socialdemokraterne jo været meget, meget optaget af at sætte fokus på børnefamilierne, i høj på grad børnefamilierne. Det er der, fokus har været rettet. Men at der er vilkår for de enlige mænd, hvor der er plads til forbedring, det medgiver jeg.

Kl. 09:50

Formanden:

Hr. Henrik Dam Kristensen.

Kl. 09:50

Henrik Dam Kristensen (S):

Det betyder vel, går jeg ud fra, at jeg – men måske mere interessant: de enlige mænd, vi talte om her – kan betragte det, der nu blev sagt af ordføreren, som et løfte.

Kl. 09:50

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:50

Karen Ellemann (V):

Jeg er imponeret over hr. Henrik Dam Kristensens evne til at konkludere så hurtigt. Jeg anerkender, at der her er et vækstpotentiale, som det vel hedder, at der her er et område, hvor der bestemt er plads til forbedring.

Kl. 09:50

Formanden:

Fru Astrid Krag for en kort bemærkning.

Kl. 09:50

Astrid Krag (SF):

Det var da et fantastisk gennembrud. Da vi havde den her debat sidst, prøvede jeg lige præcis også sammen med resten af oppositionen at sætte fokus på den meget store gruppe af afviste asylansøgere, nemlig de enlige, så det er da helt fantastisk, at Venstres ordfører nu vil være med til at kigge på det.

Jeg vil tage fat i noget af det, ordføreren kom ind på i ordførertalen, og som jeg også med glæde bemærkede, at de to ministre, vi har selskab af i dag, kom ind på, nemlig bekymringen for børnene, og den deler jeg rigtig meget. Derfor vil jeg spørge ordføreren: Føler ordføreren, at den aftale, hvor de udvalgte børnefamilier med særlige behov tidligst får tilbud om at flytte ud

af centrene efter 3 år, er tilstrækkelig, når nu forskning viser os, at børn får men efter 1 år, og efter 2 år bliver de her men altså permanente? Burde man så ikke give børnefamilierne en mulighed for at flytte ud, inden vi når det tidspunkt, hvor børnene lider af permanente men?

Kl. 09:51

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:51

Karen Ellemann (V):

Der har været mange undersøgelser frem og tilbage. Mest tankevækkende er det vel, at den, der er genstand for hele debatten, drejer sig om seks børn. Ikke desto mindre er det helt bestemt – det er jeg enig med ordføreren i – et område, vi har fokus på, og svaret er: Ja, jeg mener, at vi tilbyder ordentlige forhold med hensyn til udflytning. Efter 3 år mener jeg bestemt det er acceptabelt. Fru Astrid Krag har også sammen med mig været vidne til, at familier med børn har nogle væsentlig bedre boliger end de enlige mænd, netop både med to rum, et lille køkken og gårdhave. Så det er da fine forhold går jeg ud fra at ordføreren og jeg kan være enige om.

Kl. 09:52

Formanden:

Fru Astrid Krag.

Kl. 09:52

Astrid Krag (SF):

Men noget af det, børn har brug for for at have et godt liv og en tryk opvækst, er jo også raske forældre. Hr. Morten Østergaard har givet os nogle tal, der viser, hvor mange forældre og voksne i asylcentre der bliver psykisk nedbrudt. Ordføreren har selv spurgt om, hvad det egentlig er, man bliver nedbrudt af. Jeg vil lige læse et citat højt fra Bettina Post fra Politiken i dag, hvor hun siger: »Det er almindelig socialfaglig viden, dokumenteret i flere undersøgelser, at det er vigtigt ikke at være isoleret i sin egen elendighed. Man skal stimuleres og på alle måder bruge sig selv fysisk i et arbejde og opleve, at man har en værdi. Hvis ikke vi hjælper de her mennesker nu, så bliver opgaven for samfundet endnu sværere fremover.«

Det siger hun på vegne af 1.800 fagfolk, læger, socialrådgivere, psykiatere, som altså har viden på det her område, og som siger til regeringen, siger til os i Folketinget, at vi må gøre noget nu, for ellers bliver det en menneskelig tragedie. Det bliver rigtig dyrt for os som samfund, for vi får nogle psykiske krøblinge, der ikke vil være i stand til at fungere hverken i Danmark eller i de-

res hjemland, hvis vi skulle kunne finde på at sende dem hjem, selv om de er blevet så syge.

Kl. 09:53

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 09:53

Karen Ellemann (V):

Vi har heldigvis rigtig gode eksempler på afviste asylansøgere, som har valgt at takke ja til tilbudet om at etablere sig i hjemlandet, nemlig at det blomstrer for dem, fordi der er masser af beskæftigelse, masser at tage sig til, masser af muligheder for at etablere en solid fremtid i hjemlandet. Det er der, som jeg også redegjorde for i min ordførertale, at vi skal sætte ind.

Vi ønsker ikke at åbne det danske arbejdsmarked. Hvis vi blot giver arbejdstilladelser i et helt åbent system, altså således at man simpelt hen har arbejdsmulighed på lige vilkår med danskere, så mener vi, at det vil blive et trækplaster, som også statsministeren har redegjort for.

At lediggang – det ikke at have noget at tage sig til – også er roden til alt ondt, deler jeg bestemt ordførerens holdning til og også diverse eksperter udtalelser om. Derfor vil jeg igen understrege, hvad det er for muligheder for aktive ring, der er til rådighed i centrene. Det er samtidig også noget, vi har yderligere fokus på.

Kl. 09:54

Formanden:

Så er det hr. Jørgen Poulsen for en kort bemærkning.

Kl. 09:54

Jørgen Poulsen (NY):

Jeg synes, det er meget beskæmmende, at Venstres ordfører her siger: De kan jo bare rejse hjem. Ved fru Karen Ellemann ikke, at vi har at gøre med en gruppe, som er kommet i klemme i systemet? De kan ikke rejse hjem. Jeg synes, det er en retorik, som vi hidtil har hørt fra Dansk Folkeparti. Er det nu blevet Venstres retorik? Hvordan skal de hjem? Dansk Folkeparti havde nogle forslag til, hvordan vi kunne sende folk ud af landet og smide dem ud med faldskærm. Er det den retorik, vi skal høre fra det liberale Venstre?

Kl. 09:55

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 09:55

Karen Ellemann (V):

Det, der i virkeligheden er beskæmmende her, er, at Ny Alliance går til forhandlingsbordet med en alt eller intet-teori, en alt eller intet-til-

gang til at opnå en aftale. Alt eller intet, fuld beskæftigelse, og så sluttede det dér.

Kl. 09:56

Formanden:

Hr. Jørgen Poulsen, sidste korte bemærkning.

Kl. 09:56

Jørgen Poulsen (NY):

Det er jo direkte usandt. Ny Alliance kom med konstruktive forslag til, hvordan man kunne indføre en form for selvforsørgelse, der ikke vil åbne den ladeport, som både fru Karen Ellemann og jeg jo naturligvis ikke ville være med til. Vi kunne sagtens med lidt konstruktivt arbejde have lavet en form for selvforsørgelse, men det var slut, der blev ingen forhandlinger, der var ingenting. Det er derfor, at jeg ikke forstår fru Karen Ellemann. Når man taler med Venstrefolk ude i landet, så taler disse mennesker da også om, at lediggang – som fru Karen Ellemann selv sagde – er roden til alt ondt. Vi kunne have lavet selvforsørgelse uden at åbne nogen af de porte. Det er Venstres svigt ikke at ville være med til det.

Kl. 09:56

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:57

Karen Ellemann (V):

Jeg opfattede såmænd ikke, at der var et spørgsmål, men blot en kommentar, og jeg konstaterer blot, at så har vi da bestemt opfattet forhandlingerne vidt forskelligt. Jeg oplevede i høj grad, der også internt i Ny Alliance var tvivl om, hvad det rent faktisk var, man ville.

Kl. 09:57

Formanden:

Så er det hr. Peter Skaarup for en kort bemærkning.

Kl. 09:57

Peter Skaarup (DF):

Det var bare i relation til den grove bemærkning, der var fra hr. Jørgen Poulsen. Der vil jeg bare sige til fru Karen Ellemann, at det jo er helt rigtigt, at Dansk Folkeparti har gode forslag til, hvordan man kan hjemsende de afviste asylansøgere, først og fremmest ved aftaler med de lande, der er tale om, eksempelvis Irak, som Sverige har fået en aftale med.

Det, som hr. Jørgen Poulsen sagde, vedrørende at man skulle sende nogen hjem med faldskærm, eller hvad det var for noget, er aldrig noget, Dansk Folkeparti har udtalt sig om. Der kunne jeg godt tænke mig, at fru Karen Ellemann bekræfter, at her er hr. Jørgen Poulsen

– ligesom i flere andre tilfælde – ikke særlig opdateret, med hensyn til hvem der har sagt hvad og hvornår.

Kl. 09:58

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 09:58

Karen Ellemann (V):

Naturligvis kan jeg bekræfte det, som hr. Peter Skaarup siger. Jeg har aldrig hørt den retorik.

Kl. 09:58

Formanden:

Der er ikke ønske om flere korte bemærkninger til ordføreren. Tak til fru Karen Ellemann. Næste i ordførerrækken er hr. Henrik Dam Kristensen.

Kl. 09:58

(Ordfører)

Henrik Dam Kristensen (S):

Som flere har givet udtryk for, er det ikke så forfærdelig mange uger siden, at udvalget var på besøg bl.a. i Sandholmlejren. Det var på mange måder trøstesløst. Vi mødte stærke personer, men vi mødte også nedbrudte personer.

Jeg forstår, at der over det sidste års tid til halvanden er sket forbedringer for børnene. Det synes jeg er godt. Jeg synes også, at vi i børnehaven og andre steder så nogle eksempler på børn, som virkede veltilpassede, men at kalde det for fine forhold synes jeg måske er at stramme det noget. Det var ikke prangende – syntes jeg – det, man kunne se.

Så er der den anden del, som vi lige kort har været inde på, nemlig rum eller værelser på ca. 30 m², hvor der typisk bor tre unge mænd. De tre senge fylder det meste, og der er ingen mulighed for privatliv, overhovedet. Sådan kunne man dengang, man var soldat i nogle måneder, sådan set godt holde ud at leve. Men for nogle af dem her er det altså i årevis, at de har levet på den måde.

Jeg var meget, meget glad for den fremstrakte hånd, som jeg oplevede at Venstres ordfører gav her under debatten. Det synes jeg vi sammen skal forfølge. Jeg oplevede, at der blev tilkendegivet, at her var der nogle forhold, som vi ikke kunne være bekendt. Det er jeg i hvert fald meget enig i, hvis det var det, man kunne tolke ud af det, som Venstres ordfører sagde; så her er der noget at tage fat på.

Sandheden er, at når vi står her i dag, er det jo ikke, fordi der er fantastisk flotte forhold for dem, der bor i vores asylcentre; så er det, fordi vi har så meget faglig vurdering, som fortæller os, at mennesker, som bor der måned efter måned,

år efter år, bliver nedbrudt. Vi behøver ikke at bruge ret lang tid på at kigge i rapporter og alt muligt andet, det er et faktum.

I Socialdemokratiet er vi enige om, at de betingelser, som vi i dag har for at få asyl i Danmark, ønsker vi ikke at ændre, men vi vil gerne forbedre forholdene for de mennesker i den periode, som de skal leve her, indtil de kan blive sendt tilbage. Derfor er vi selvfølgelig også med på det forslag til vedtagelse, som vi selv har været med til at forfatte. Og derfor er det også lidt vigtigt i den her debat, at der ligesom er to faser i den. Der er den, som handler om det menneskelige aspekt, og så er der den, der handler om det politiske.

Det, jeg synes der er så interessant, er den politiske farce, som vi jo i realiteten har oplevet. En statsminister, som under valgkampen siger – og her citerer jeg fra partilederrunden i Danmarks Radio: Jeg vil godt lægge op til, at vi får skabt en bred og flerårig aftale om vores asylpolitik. Så oplever vi, efter at Folketinget er kommet på plads, en farce, hvor forskellige repræsentanter fra Dansk Folkeparti går ud og ind af integrationsministerens dør; vi oplever en debat her, hvor statsministeren under selve debatten må sende et håndskrevet forslag til vedtagelse op til Venstres ordfører efter forhandlinger med hr. Naser Khader; og så oplever vi en fase, hvor Ny Alliance åbenbart er med til nogle forhandlinger, og nu sidder de så her i dag og er sammen med oppositionen. Så har vi en statsminister, som også i dag fastholder, at der ikke er noget at komme efter. Så vil jeg gerne sige, at det er tydeligt for enhver, at det er der.

Undervejs i valgkampen var statsministeren klar over, at her var der noget, som skulle løses. Undervejs i valget og kort efter valget var statsministeren ikke fuldstændig klar over, hvor flertallet lå. Men i det øjeblik, hvor det var helt klart for alle, at VKO igen havde flertallet, var det fuldstændig ligegyldigt med de tilsagn om bredt samarbejde på det her område, der var givet. Derfor var det også lidt karakteristisk, at da statsministeren skulle citere sine egne ord i starten af debatten her, undlod statsministeren bevidst at bruge ordet bredt om forhandlinger, som der jo har været sagt fra statsministerens side flere gange.

Vi står tilbage nu, som jeg ser det, med en kombination af, at der er nogle mennesker, som har brug for, at vi giver dem en anderledes, mere anstændig behandling i den periode, de skal

være her. Og så har vi et politisk svigt, som har været helt tydeligt for alle.

Kl. 10:03

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er en kort bemærkning fra fru Karen Ellemann.

Kl. 10:03

Karen Ellemann (V):

Det glæder mig utrolig meget, at lige netop ordføreren for integrationsområdet hos Socialdemokraterne, hr. Henrik Dam Kristensen, står på talerstolen i dag, fordi ordføreren var savnet ved debatten forleden dag.

Det, jeg netop gerne vil sætte fokus på nu og har glædet mig til at høre ordførers svar på, er: Hvad er det for et svigt, Socialdemokraterne lige nu er ude og give deres vælgere, i forhold til hvad det er for en fast og fair udlændingepolitik, som Socialdemokraterne står for? Vi har i onsdags hørt, at vi skal give opholdstilladelser til handlede kvinder, vi har nu hørt, at vi skal give arbejdstilladelser og ophold til afviste asylansøgere, og vi har også hørt, at vi skal tage imod fanger fra Guantánamo. Hvad har det med en fast og fair udlændingepolitik at gøre?

Kl. 10:04

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 10:04

Henrik Dam Kristensen (S):

Det har meget med både fast og fair udlændingepolitik at gøre. Jeg tror, at jeg sagde meget klart i min ordførertale, at vi sådan set ikke ønsker at ændre betingelserne for at få lov til at komme til Danmark, dem er vi med på. Men vi er også optaget af, at når mennesker så er kommet, skal de behandles på en ordentlig og anstændig måde.

Jeg vil sige til fru Karen Ellemann, at man altså ikke kan sidde den ene lægefaglige vurdering efter den anden, som fortæller, at vi nedbryder mennesker på det psykiske plan med den måde, vi behandler dem på i dag, overhørig. Det må da få anstændige – undskyld ordet, det vil jeg ikke bruge, for det synes jeg er et dårligt ord – det bør få politikere til at agere og sige: Det, vi har her, er ikke godt nok.

Derfor er jeg ikke enig med fru Karen Ellemann, når hun siger, at vi har fine og gode forhold, for det har vi ikke. For så ville vi ikke kunne få de lægefaglige vurderinger, som vi rent faktisk får, om, at det her nedbryder mennesker.

Kl. 10:05

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Karen Ellemann.

Kl. 10:05

Karen Ellemann (V):

Nu blev svaret meget hurtigt drejet over på, hvorvidt forholdene er tilstrækkelige i Danmark, og på, hvorvidt afviste asylansøgers personlige situation skyldes knuste drømme.

Jeg bad om et meget klart svar om Socialdemokraternes udlændingepolitik. Og ordføreren startede med at bekræfte, at den er der sådan set ikke ændret noget ved. Det kan jeg bare ikke få til at hænge sammen med de ytringer, der kommer, om, at vi simpelt hen skal åbne og tage imod flere og flere. Hvordan begrundes ordføreren det? Og hvordan ser ordføreren at det rent faktisk skal kunne lade sig gøre?

Kl. 10:06

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 10:06

Henrik Dam Kristensen (S):

Jeg kan svare fru Karen Ellemann meget kort. Socialdemokratiet ønsker ikke at ændre de betingelser, der er for at få ophold i Danmark. Det ligger sådan set helt fast.

Det, vi ønsker – og det var også den diskussion, der var om handlede kvinder, der kan være nogle helt specielle forhold – er, at når mennesker så er her i Danmark på de betingelser, vi nu har givet, skal der tages hånd om dem på en ordentlig og anstændig måde, så de, der skal hjem, ikke kommer hjem som nedbrudte mennesker, men som mennesker, som kan bidrage med noget i deres hjemland.

Kl. 10:06

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Peter Skaarup for en kort bemærkning.

Kl. 10:06

Peter Skaarup (DF):

Jeg hæfter mig ved, at Socialdemokraterne nu og da, når der er debat om udlændingepolitikken, gerne vil give indtryk af, at de støtter den stramme udlændingepolitik, den faste og fair udlændingepolitik, som regeringen og Dansk Folkeparti står for. Derfor synes jeg, at det virker underligt at læse her i dag i det forslag til vedtagelse, som hr. Henrik Dam Kristensen som ordfører for Socialdemokraterne har været med til at skrive – eller hvordan det var, det blev sagt fra hr. Henrik Dam Kristensens side. For i det står der jo, at ingen asylansøgere skal opholde sig i et dansk asylcenter længere end 6 måneder.

Det er da en meget ædel hensigtserklæring, men jeg vil godt spørge Socialdemokraterne: Hvis det nu af forskellige årsager ikke kan lade sig gøre, f.eks. hvis den pågældende afviste asylansøger ikke ønsker at vende tilbage, selv om vedkommende ikke kan få asyl, hvad skal der så ske? Skal vedkommende så ud i samfundet og have arbejde, eller hvad er det egentlig, der skal ske?

Kl. 10:07

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 10:07

Henrik Dam Kristensen (S):

Jeg vil sige til hr. Peter Skaarup, at man jo skal læse hele teksten. Der står jo, at hvis ansøgningen er åbenbart grundløs, er man ikke omfattet af de her regler. Det er det, der er svaret, også til nogle af de debatter, der har været før, om flygtningemagnet og jeg ved ikke hvad. Det er klart, at der også er lykkeriddere, og de skal selvfølgelig sendes tilbage så hurtigt og så konsekvent som overhovedet muligt.

Det, vi giver udtryk for her, er, at mennesker, som er her, og som skal have behandlet deres sag, efter 6 måneder skal have mulighed for at være selvforsørgende; så skal de have mulighed for at kunne leve et så normalt liv, som de nu kan, når de er asylansøgere. Det er helt klart, at hvis man er afvist, skal man også sendes tilbage. Alt det bliver der ikke rokket ved. Vi tager bare de meget tydelige lægefaglige vurderinger, vi har fået, alvorligt. Og så skal vi gøre, hvad vi kan for, at mennesker ikke bliver nedbrudt.

Kl. 10:08

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er det hr. Peter Skaarup for endnu en kort bemærkning.

Kl. 10:08

Peter Skaarup (DF):

Jeg tror bare, at hr. Henrik Dam Kristensen lige skal have styr på fakta. Der er noget, der hedder åbenbart grundløs-proceduren. Det drejer sig om nogle mennesker, der meget hurtigt får en afklaring af deres sag. Så har vi nogle, der søger asyl, og som måske får nej til asyl, og som prøver at anke ad forskellige kanaler. Og det er jo den gruppe, vi taler om her, det er den gruppe, debatten handler om.

Der er det så bare, jeg spørger hr. Henrik Dam Kristensen, og det blev der ikke givet noget svar på: Hvad skal der ske efter de 6 måneder, hvis det nu ikke kan lade sig gøre af de her årsager – man har anket, man har på forskellig måde

forsøgt at blive i landet? For det må man vel have tænkt over. Man må vel have et bud på det. Skal de så ud at arbejde? Skal de være selvforsørgende? Hvis ja, betyder det så arbejde? Hvad er det egentlig, der skal ske? Har man tænkt over det? Bliver resultatet ikke – og det er så min konklusion – at situationen er nøjagtig som i dag, hvis man ikke har noget svar på det? Og der er det så bare set med mine øjne udtryk for en meget slap udlændingepolitik, for så har man jo ikke styr over noget som helst på det område længere.

Kl. 10:09

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 10:09

Henrik Dam Kristensen (S):

Det er simpelt hen ikke udtryk for at være slap og ikke have styr på noget. Det kan være, hr. Peter Skaarup ikke forstår det.

Det her handler om, at mennesker år efter år ikke skal have lov til at leve i den uvirksomme tilstand, vi ser i dag, med de konsekvenser, det har. Det her handler om, at Danmark skal have nogle aftaler med de lande for at kunne sende dem hjem. Når myndighederne ikke er i stand til at kunne levere dem, er vores svar ikke, at så skal mennesker have lov til at gå uvirksomme år efter år med de konsekvenser, som vi ved det har. Vi siger i realiteten bare, at hvis nu det er sådan, at det danske samfund med de muligheder, der er, ikke kan afgøre en sag, og den trækker ud, og man bliver afvist og ikke kan komme hjem, så vil vi give en mulighed for, at deres børn kan få uddannelse, og at de, hvis de har muligheden for det og selv er i stand til at skaffe sig et arbejde, også har muligheden for at være selvforsørgende.

Det er sådan set ikke en ændring i betingelserne, men det er en ændring af, hvordan man behandler mennesker, som er i det her land i en periode.

Kl. 10:10

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til ordføreren.

Så er det Dansk Folkepartis ordfører, hr. Peter Skaarup.

Kl. 10:10

(Ordfører)

Peter Skaarup (DF):

Socialdemokraterne, SF, De Radikale, Enhedslisten, Ny Alliance og en løsgænger ønsker her i Folketinget at drøfte situationen for afviste asyl-

ansøgere, de vilkår, der er for dem, og hvordan vi finder løsninger på de problemer, der har været. Det er vi meget indstillet på i Dansk Folkeparti. Vi har jo faktisk igennem et stykke tid talt med regeringen om, hvordan man løser de problemer, der er.

Jeg synes, den her debat er lidt et *deja-vu*, for vi har talt om tingene mange gange; vi har ønsket at finde løsninger, og der er fundet løsninger på de problemer, der er.

Derfor synes jeg egentlig, at den debat, vi står med i dag, er lidt spild af tid, for der bliver nogle fronter. Vi kan se, at regeringen sammen med Dansk Folkeparti har styr på tingene, og så er der altså nogle andre partier i Folketinget, der har et helt andet bud på, hvad der skal ske. Når man så spørger de partier, hvad deres bud indebærer – vi har f.eks. lige haft nogle spørgsmål til hr. Henrik Dam Kristensen – har de ikke rigtig nogen svar på, hvad der skal ske, for der er ikke nogen alternativer til den politik, der føres i øjeblikket.

Vi har som sagt fundet løsninger, der gælder for de afviste asylansøgere. Vi mener i Dansk Folkeparti, at de afviste asylansøgere principielt skal sendes hjem. Hvis man ikke kan få asyl efter de regler, der nu gælder, er der én mulighed tilbage, nemlig at man vender tilbage til det land, man kom fra. Vi mener, at det er en forpligtelse.

Vi synes, at vi sammen med regeringen har fundet en meget god løsning for de familier, der så af forskellige grunde har været i Danmark i en del år. Familier med særlige behov – med børn – kan nu få den mulighed at flytte ud fra asylcentre. Den opgave er ved at blive løst i et godt samarbejde med Røde Kors.

Derfor er det som sagt en lidt overflødig debat, vi står med i dag. Der bliver taget godt hånd om de udfordringer, der har været på området, så vi er sikre på, at det, der sker, er i trygge hænder.

Det, der så kan være problemet med det, som partierne, der ønsker ændringer i vores asylpolitik, vil, er, at man med den løsning, man lægger frem her – og jeg synes da egentlig, at det er fint, at vi nu ser i forslaget til vedtagelse, hvad man vil – ønsker, at afviste asylansøgere skal have mulighed for at komme ud i samfundet, få arbejde og blive integreret efter 6 måneders ventetid i et asylcenter. Lad mig minde om, at det minder meget om det, som Socialdemokraterne og De Radikale kom frem med i valgkampen. Det er en løsning, som i høj grad kan angribes på mange

forskellige måder, for det vil betyde, at vi sender et signal til omverdenen om, at det kan betale sig at søge asyl i Danmark. Hvis man ikke får asyl, kan man altså som afviste asylansøger, der har fået sin sag behandlet ved alle de instanser, der er, få en mulighed for at blive i Danmark på ubestemt tid. Det er ikke rimeligt over for de mange afviste asylansøgere, der jo vælger det, de nødvendigvis må, nemlig at tage tilbage til det land, de kom fra, og der prøve at få en tilværelse op at stå.

Nej, det, som Socialdemokraterne, De Radikale og en række andre partier nu vil give som adgangsbillet til Danmark, er, at man efter en relativt kort periode i Danmark, hvor man ikke kan få asyl, og hvor man har fået prøvet sin sag, skal have mulighed for fortsat at opholde sig her. Der ved vi jo af erfaring, at lige så snart man lemper reglerne på et så afgørende område, betyder det, at Danmark så lige pludselig vil være fremme i frontlinjen igen som et af de lande, man gerne vil søge asyl i, hvis man er interesseret i at komme til et andet land med bedre økonomiske vilkår og bedre bolig end det land, man kommer fra. Vi ved også, at der er kyniske menneskesmulere, for hvem det er ligegyldigt, om mennesker bliver sendt det ene eller det andet sted hen. Hvis de kan opnå økonomisk vinding ved at sende asylansøgere til Danmark, er det meget attraktivt med de vilkår, som det her forslag til vedtagelse, ville medføre.

Så jeg synes, man kan prise sig meget lykkelig for, at vi kender det alternativ, der nu er beskrevet i forslaget til vedtagelse. Det betyder også, at vælgerne kender det alternativ, de kan vente sig, hvis der – hvad jeg ikke håber – på et eller andet tidspunkt skulle blive flertal for en anden udlændingepolitik i det her Folketing.

Kl. 10:16

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er en række korte bemærkninger. Den første er fra hr. Morten Østergaard.

Kl. 10:16

Morten Østergaard (RV):

Det er jo noget sniksnak, når hr. Peter Skaarup siger, at der ikke er et svar på, hvornår folk skal vende hjem. Det skal de jo, hvis de skal tvangs-hjemsendes, når der er en aftale med det pågældende lands regering. Det fremgår af den sidste pind i forslaget til vedtagelse. Derfor er det udelukkende et spørgsmål om, hvor de skal opholde sig, indtil de kan sendes hjem, da de tydeligvis ikke har planer om at rejse frivilligt.

Vi har lige nu en politik om, at de skal opholde sig på centrene. Det fører til, at der hver tredje dag gives humanitær opholdstilladelse til folk, der er så nedbrudte efter lang tids ophold i centrene, at de ikke kan fungere. Man er derfor nødt til at give dem den opholdstilladelse, som hr. Peter Skaarup med vold og magt vil forhindre at de får. I den samme periode er der 12, der har taget imod regeringens tilbud om frivillig hjemvenden til Irak, dvs. 1 om måneden.

Her spørger jeg bare hr. Peter Skaarup: Når vi ved fra internationale erfaringer, at folk, der er velfungerende, folk, der har deres arbejdsevne i behold og har familier, der fungerer, hurtigere vender hjem – præcis som de hurtigere vendte hjem til Eksjugo-slavien, da borgerkrigen var slut – er det så i virkeligheden ikke en rigtig dårlig politik, hr. Peter Skaarup fører, hvis målet er, at folk skal rejse hjem?

Kl. 10:17

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 10:17

Peter Skaarup (DF):

Jeg er glad for, at hr. Morten Østergaard henledte opmærksomheden på det sidste punkt i det forslag til vedtagelse, der er kommet fra bl.a. Socialdemokraterne og De Radikale. Her står der jo klart, at selv de forsøg på at få hjemsendelsesaftaler med forskellige lande, som regeringen har gjort, er alt for vidtgående i forhold til det, som Socialdemokraterne og De Radikale m.fl. vil have. Det, der står her, er jo et klart angreb på det, vi bl.a. har oplevet med, at Irak nu tager imod 12 eller 13 kriminelle personer, der havde søgt til Danmark, havde begået kriminalitet og har udstået straffen og nu skal sendes tilbage.

Det her er et signal om, at selv det, der er oplagt, nemlig at folk, der begår kriminalitet i Danmark, mens de har ophold her, bliver sendt tilbage, vil Socialdemokraterne og De Radikale ikke være med til. Det ser altså meget sløvt og sløjt ud med ambitionsniveauet i det, der tilbydes fra oppositionens side.

Kl. 10:19

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Morten Østergaard for endnu en kort bemærkning.

Kl. 10:19

Morten Østergaard (RV):

Hr. Peter Skaarup danser i en stor bue uden om det, der er den reelle problemstilling, også hvis man ser det gennem Dansk Folkepartis briller. Det, der er pointen, er, at man har et ønske om,

at folk skal vende tilbage til Irak, men da man ikke kan få en aftale om at hjemsende afviste irakiske asylsøgere, er man nødt til at forlade sig på, at de frivilligt vender hjem.

Det meget generøse tilbud, som regeringen har givet, og som jeg ikke har hørt nogen kritik af at man giver, er der så 12, der har taget imod. I den samme periode har fem gange så mange fået humanitært ophold, fordi de er blevet nedbrudt af opholdet i centrene.

Derfor må man bare spørge, om Dansk Folkeparti er villig til at tage den konsekvens, at for hver gang, der er en, der frivilligt vender hjem, er der fem, der bliver psykisk nedbrudt og derfor får en humanitær opholdstilladelse, og som udelukkende har brug for hjælp og ikke kan gå til hånde i det danske samfund.

Er det et tilfredsstillende resultat af den politik, der føres? Eller synes hr. Peter Skaarup, at det i virkeligheden ikke hænger rigtig godt sammen, uanset om man synes, at folk skal rejse hjem nu eller på et senere tidspunkt?

Kl. 10:20

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 10:20

Peter Skaarup (DF):

Vi har hele tiden fra Dansk Folkepartis side sagt, at vi ikke synes, det er tilfredsstillende, at man ikke har fået en aftale med Irak om hjemsendelse af afviste asylansøgere. Det har Sverige fået, og derfor bør Danmark selvfølgelig også have det. Det er helt klart et krav fra vores side, at den aftale skal laves.

Når vi ser på det forslag til vedtagelse, der bliver lagt frem af De Radikale og Socialdemokratiet, som man har fået lokket med, og det er jo det, som man må regne med er alternativet, er man jo der i gang med yderligere at begrænse mulighederne for at få den slags aftaler med lande som f.eks. Irak, fordi man nu siger, at det ikke er nok, at Flygtningenævnet har truffet en afgørelse, men at der også skal være en aftale med landet. Der skal være en aftale, hvor der henses til de aktuelle forhold i landet, det skal være forsvareligt, og det skal være i overensstemmelse med de internationale konventioner.

Alt det bør selvfølgelig være opfyldt, men når vi ser på den aftale, der er lavet mellem Sverige og Irak, så baserer den sig på en bilateral aftale, hvor man ikke har taget de hensyn, hvor man klart har lavet en aftale, der fungerer, og som vi også skal få til at fungere i Danmark.

Kl. 10:21

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Astrid Krag for en kort bemærkning.

Kl. 10:21

Astrid Krag (SF):

Jeg kunne forstå på ordføreren, at han mener, at det er en overflødig debat, fordi alle problemer løst. Sådan lød det i ordførertalen, men det kommer så sandelig an på, hvad det er for nogle problemer, som man mener at vi står med.

I dag er mere end hvert tredje barn, der bor i et dansk asylcenter, psykisk syg. Det er de blevet af at opholde sig i asylcentret og af at have forældre, der går i lediggang, og som – som hr. Morten Østergaard så flot har redegjort for – i stigende grad bliver så syge, at de ender med at få humanitært ophold og ikke du til noget som helst.

Jeg synes, det er et problem, at mere end hvert tredje barn er psykisk ramt af at bo i asylcentre. Jeg vil høre, om ordføreren for Dansk Folkeparti ikke mener, at det er et problem – når han nu siger, at den her debat er overflødig.

Kl. 10:22

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 10:22

Peter Skaarup (DF):

Jeg har ikke sagt, at alle problemer er løst. Jeg har sagt, at der er lavet en aftale mellem regeringen og Dansk Folkeparti, som stille og roligt er blevet sat i sving, og som tager hånd om de udfordringer, der ligger. Men det er da klart, at der i det samarbejde skal arbejdes videre med alle tingene, bl.a. at man har haft en lang opholdstid i asylcentre. Hvorfor har man det? Det er jo, fordi Socialdemokraterne, De Radikale, SF og Enhedslisten igennem årene har ført en helt uansvarlig udlændingepolitik, som har betydet, at man har fået de vilkår, der nu er.

Nu er der kommet skik på asylantallet og på antallet af familiesammenføringer. Det er blevet mindre, og det begynder at betyde, at der kan opnås aftaler om hjemsendelse, og det begynder at betyde, at den integration af flygtninge og indvandrere, som nødvendigvis skal foregå, kommer på skinner, så der er nået mange ting. Det, der er problemet for SF, er, at man ligger i hængekøjen og ikke vil være med til noget som helst.

Kl. 10:23

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Astrid Krag for endnu en kort bemærkning.

Kl. 10:23

Astrid Krag (SF):

I SF vil vi gerne være med til mange ting, der kan løse den her situation, og vi er faktisk også optaget af, hvordan vi kan sørge for, at folk ikke bliver så nedbrudt under deres ophold i Danmark, at de ikke er i stand til at vende hjem.

Jeg er fuldstændig enig med hr. Peter Skaarup i, at folk, der får afslag på asyl i Danmark, selvfølgelig skal rejse tilbage, når de kan. Men det afgørende er jo, at de ikke bliver ødelagt som mennesker, så vi ender med ikke at kunne sende dem hjem, men ender med at må give dem et humanitært ophold med store omkostninger for det danske samfund og med nogle temmelig høje menneskelige omkostninger for dem til følge.

Ordføreren fra Venstre brugte begrebet om, at vi ikke skal belønne de afviste, men det kan jo i virkeligheden betale sig at lade dem arbejde og lade dem være selvforsørgende. De holder sig raske, og de kan være med til at finansiere deres ophold her i landet, indtil situationen i deres hjemland bliver sådan, at vi kan sende dem hjem. Er hr. Peter Skaarup ikke enig i, at det er der egentlig en meget god logik i? Og kunne der ikke også være lidt sund økonomisk sans i det for et borgerligt parti som Dansk Folkeparti?

Kl. 10:24

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 10:24

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil sige til fru Astrid Krag, at jeg synes, at hun baserer sig på et udgangspunkt, som er meget ideelt, og som lyder godt, men når det kommer til stykket, og når det kommer til de praktiske realiteter, må vi jo konstatere, at hvis Danmark begynder at føre en politik som den, der lægges frem her i forslaget til vedtagelse, bliver Danmark igen et meget attraktivt land for menneskesmuglere. Danmark bliver et land, hvor man efter et ophold på 6 måneder får adgang til arbejde og kommer ud af de her centre. Hr. Henrik Dam Kristensen har sagt, at sådan er det.

Det betyder, at den faste og fair udlændingepolitik, som har bragt styr på tingene, bliver kastet over bord til fordel for en tilbagevenden til det, som bl.a. SF stod for, dengang der sad en SR-regering, dengang alle de problemer, som vi nu skal løse, opstod. Så SF bærer et hovedansvar for de her ting, og det, jeg kan konstatere, er, at SF gerne vil have en politik, der gør Danmark til et meget attraktivt land for menneskesmuglere.

Kl. 10:25

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 10:25

Line Barfod (EL):

Jeg er sikker på, at fru Astrid Krag selv kan rede-gøre for SF's politik. Jeg vil sige, at vores hold-ning er, at vi ønsker at arbejde for, at vi ikke har masser af krige rundt om i verden, som gør, at der skabes flygtninge. Det tror vi sådan set er den bedste og mest langsigtede måde at sikre, at der ikke er mange flygtninge, der har brug for at få hjælp rundt om i verden. Og vi ønsker at ar-bejde for, at de, der får afvist deres ansøgning om asyl, får mulighed for at vende tilbage.

Hr. Peter Skaarup sagde i sit indlæg, at der er fundet løsninger. Det kan jeg bare ikke helt få til at hænge sammen med, at der stadig er menne-sker, der bliver nedbrudt og bliver så nedbrudt, at de må få humanitær opholdstilladelse. Så hvilken løsning er det lige præcis, hr. Peter Skaarup mener sikrer, at mennesker ikke bliver ned-brudt?

Kl. 10:26

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 10:26

Peter Skaarup (DF):

Altså, jeg tror, at Enhedslisten lever i en lidt an-den verden end mange andre her i Folketinget. For Enhedslisten siger, at det er meget vigtigt at undgå krige, og at løsningen på det er, at vi sik-ker, at der ikke bliver krig og ufred og flygtninge i verden. Det er alle jo enige om, men det, man bare er nødt til at tage bestik af, er, at der til trods for de gode intentioner om at opnå den her idealverden er kyniske diktatorer rundt om i ver-den, der undertrykker deres befolkninger, og som med djævlens vold og magt vil besætte an-dre lande. Vi kan jo ikke i Danmark gardere os mod, at det er sådan, og det er jo det, der bety-der, at der kommer flygtninge.

Saddam Hussein var en diktator, hvis styre medførte, at mange mennesker i Irak flygtede fra hans land. Nu er han væk, og så burde det jo være sådan, at man var interesseret i at vende tilbage. Problemet er, at man ikke er interesseret i at vende tilbage, så længe bl.a. Enhedslisten kipper med flaget for, at hvis man bare bliver længe nok, kommer der sikkert en særlov, og man får opholdstilladelse.

Kl. 10:27

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Line Barfod.

Kl. 10:27

Line Barfod (EL):

Nu er det i øjeblikket jo altså Dansk Folkeparti, der fører en politik, der gør, at folk bliver så ned-brudt af at være her, at de er nødt til at få huma-nitær opholdstilladelse. Så hvis hr. Peter Skaar-up var optaget af, at de her mennesker skulle have en tilværelse, hvor de ikke blev nedbrudt og dermed ikke fik humanitær opholdstilladelse og dermed fik muligheden for at vende tilbage, når forholdene i Irak blev tilstrækkelig fredelige til, at de kunne vende tilbage uden risiko for, at de selv og deres børn blev slået ihjel, så ville det jo være en bedre måde at undgå det på.

Men hr. Peter Skaarup mangler at svare på, hvad det er for en løsning, hr. Peter Skaarup si-ger man har fundet, der gør, at mennesker ikke bliver nedbrudt. Jeg har endnu ikke hørt fra hr. Peter Skaarup, hvad det er for et svar, der sikrer, at mennesker ikke bliver så nedbrudt, at de må have humanitær opholdstilladelse.

Kl. 10:28

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 10:28

Peter Skaarup (DF):

Jeg tror ikke, der er nogen, der er interesseret i, at der er flere end højst nødvendigt, der får hu-manitær opholdstilladelse. Men det er bare nød-vendigt i den situation, folk kan være i, fordi bl.a. Enhedslisten har været ansvarlig for en poli-tik i Danmark på det her område, som har væ-ret fuldstændig ugennem tænkt, fordi man ikke har taget hensyn til, at det ville medføre nogle problemer, hvis man tillod en meget stor ind-vandring.

Det bedste, vi kan gøre – og det synes jeg En-hedslisten skulle arbejde med til – er at opnå hjemsendelsesaftaler med de lande, der er tale om. For vi undergraver vores asylsystem, hvis det er sådan, at man kommer til Danmark, får prøvet sin sag ved alle de instanser, der er, og at man finder ud af, at man altså ikke er berettiget til asyl og derfor skal tage hjem – og man så alli-gevel vælger ikke at tage hjem. Hvis der så er nogle, der stiller folk i udsigt, at fordi de vælger ikke at tage hjem, men bliver i Danmark, så kan der måske komme en særlov, hvis bare lige der bliver sørget for, at Socialdemokraterne, SF, En-hedslisten og De Radikale får flertal, ja, så kan man måske forestille sig, at der er nogle, der for-søger at blive på den konto. Der er det bare, vi siger, at det vil vi ikke være med til.

Kl. 10:29

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ja tak. Jeg vil bede om, at taletiderne overholdes. Hr. Jørgen Poulsen for en kort bemærkning.

Kl. 10:29

Jørgen Poulsen (NY):

Hr. Peter Skaarup siger, at Danmark ikke er et attraktivt land. Han siger også, at han har løsninger på problemet med de mennesker, som er kommet i klemme. De løsninger, vi har hørt fra Dansk Folkepartis side, har været den ene plageforanstaltning efter den anden. Det er en buket af plageforanstaltninger. Selv her senest, hvor et par familier skulle hjælpes ud af centrene, skulle det belægges med nye plageforanstaltninger og krav om politiundersøgelse af mennesker, der tog et arbejde og ikke måtte det. Det er ikke, fordi vi er for det, men hvad vil man helt konkret gøre, for at disse mennesker ikke bliver nedbrudt?

Kl. 10:30

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 10:30

Peter Skaarup (DF):

Jeg kan ikke helt finde ud af, hvad hr. Jørgen Poulsen hentyder til med politiundersøgelser, men hvis det handler om, at man som afvist asylansøger i Danmark bor i et center og tager sort arbejde, som der har været mange historier om, så er det klart, at vi ønsker, at det bliver bragt til ophør. For der er jo ikke nogen rimelighed i, at man arbejder illegalt i Danmark, og det mener jeg også hr. Jørgen Poulsen burde være enig i.

Vores løsning er, at vi sammen i Folketinget arbejder på at få den hjemsendelsesaftale, som Sverige har fået med Irak. Langt den største gruppe af de afviste asylansøgere – som efterhånden i øvrigt ikke er så stor, som den har været, fordi der er gjort meget på området – kommer fra Irak, og derfor er det, at vi, hvis vi endelig skal tale om at plage, gerne vil plage regeringen om, at den får sat det arbejde i gang, der fører hen til, at vi får den samme aftale, som Sverige har fået med Irak. Det er løsningen for irakerne, fordi de så kan vende tilbage til deres hjemland og få en tilværelse op at stå.

Kl. 10:32

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Jørgen Poulsen for endnu en bemærkning.

Kl. 10:32

Jørgen Poulsen (NY):

De plageforanstaltninger, jeg taler om, er alle disse motivationsfremmende foranstaltninger, som Dansk Folkeparti har fået indført – ganske vist med regeringens hjælp. Det, jeg peger på, er, at det er alt andet end løsninger. Det er jo ikke noget, der motiverer folk til at arbejde for deres egen hjemsendelse. Det har jo den modsatte effekt. Det, hr. Peter Skaarups løsning består i, er at gøre Danmark så lidt attraktivt som muligt – og jeg skal love for, at det er lykkedes.

Kl. 10:32

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 10:32

Peter Skaarup (DF):

Jeg tror, hr. Jørgen Poulsen misforstår tingene, for det, vi kan være interesserede i, er, at hvis man er afvist asylansøger, og der skal være nogen retfærdighed i et asylsystem, bør det være sådan, at når man ikke kan få asyl efter at have fået sagen prøvet ved alle instanser, ikke er forfulgt og ikke er berettiget til at få asyl, tager man tilbage til sit hjemland. Det er muligt for alle de afviste asylansøgere, der er, men man ønsker ikke at benytte sig af den mulighed.

Derfor er det så, at det næste er, at vi må lave den slags aftaler, som Sverige har gjort. Det er i virkeligheden det allermest humane, for dermed sikrer vi, at familier kan tage tilbage til Irak eller andre lande og få en tilværelse op at stå, fordi de jo ikke kan få asyl i Danmark. De er ikke forfulgt, så det vil undergrave hele vores system, hvis vi siger til dem, at de alligevel får lov til at blive i Danmark ifølgelse en særlov.

Kl. 10:33

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Henrik Dam Kristensen.

Kl. 10:33

Henrik Dam Kristensen (S):

Jeg vil gerne medgive hr. Peter Skaarup, at han har en vis evne: Hvis han kommer med syv sætninger, er der fem udokumenterede påstande om, hvad andre vil, i de syv sætninger, og efterhånden som talen skrider frem, bliver der yderligere udbygget. Så bliver der også talt om særlove og den slags ting, men lad det nu ligge.

Jeg vil gerne høre hr. Peter Skaarups vurdering af, om han er enig med Socialdemokratiet i: 1) Hvis man er afvist asylansøger, skal man tilbage til sit hjemland; 2) hvis det er sådan, at vi ikke har en aftale med et land, må vi gøre alt,

hvad vi kan, for at få en sådan aftale, så de i givet fald også kan sendes hjem tvangsmæssigt?

Er hr. Peter Skaarup enig med Socialdemokratiet i de to ting?

Kl. 10:34

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 10:34

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes, det lyder helt rigtigt, men som jeg sagde i min tale, bliver det jo ikke situationen, hvis man gennemfører den politik, som lægges frem i dette forslag til vedtagelse. Her resignerer man jo netop i forhold til at få den slags aftaler. Der opstilles en hel masse nye betingelser for, at der kan laves sådanne aftaler, og derudover siges det i forslaget til vedtagelse, at som afvist asylansøger er man berettiget til at få ophold, komme ud og arbejde og blive integreret efter 6 måneder. Det kan ikke forstås anderledes.

Der er ikke noget svar på, hvad der skal ske, hvis den afviste asylansøger ikke samarbejder om at tage tilbage, når afgørelsen er truffet, og derfor er det, jeg siger, at det er en meget liberal udlændingepolitik, der lægges frem her.

Kl. 10:35

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Henrik Dam Kristensen.

Kl. 10:35

Henrik Dam Kristensen (S):

Jeg beklager, at jeg talte om fem forkerte påstande i mit første spørgsmål, for jeg talte kun fire denne gang, så hr. Peter Skaarup oppegede sig ikke helt godt nok.

Der er ikke noget i forslaget til vedtagelse, som betyder en ændring af gældende praksis med hensyn til at få aftaler med lande, og kan hr. Peter Skaarup ikke være enig med mig i, at det lyder lidt fantastisk, hvis ikke et land, som har været med til at gå i krig i Irak, altså Danmark, har tætte forbindelser til myndighederne dernede? Man må vel gå ud fra, at vi ikke er i stand til på lige fod med Sverige og andre lande at få en aftale. Er det ikke beskæmmende, og bør regeringen ikke gøre, hvad den kan, for at få en sådan aftale? Er det i realiteten ikke her, hele humlen ligger? Indtil den aftale kommer, er forholdet jo, at nogle mennesker er i en uheldig situation, sådan som vi har talt så meget om i dag, og her er forskellen mellem Socialdemokratiet og Dansk Folkeparti jo lige præcis, at Dansk Folkeparti lukker øjnene, men Socialdemokratiet vil gerne sikre, at de mennesker også bliver behandlet med en form for anstændighed.

Kl. 10:36

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 10:36

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes, at det sidste, hr. Henrik Dam Kristensen sagde, er en udokumenteret påstand. Jeg synes, at det, man bør samarbejde i retning af, netop er – det var det første, hr. Henrik Dam Kristensen sagde – at få en aftale med Irak, ligesom Sverige har fået, og her er vi fuldstændig enige. Jeg tror ikke, der er nogen, der mere ihærdigt end os har arbejdet for, at der laves den slags aftaler med de lande, hvor der har været problemer, og det er jo bl.a. Irak.

Men man begynder at fremlægge meget liberale regler, som jeg synes hr. Henrik Dam Kristensen fejlagtigt er gået med til. Jeg tror ikke, hr. Henrik Dam Kristensen har siddet ved tastaturet og har formuleret det her. Jeg tror, der er nogle andre, der har formuleret det, og så har Socialdemokraterne ikke tænkt sig godt nok om, da de støttede det. Så siger jeg bare, at hvis man gerne vil give indtryk af, at man står for en stram udlændingepolitik, kan de fleste forvise sig om, at det ikke er tilfældet, hvis man gennemfører det forslag til vedtagelse, som Socialdemokraterne står bag her i dag.

Kl. 10:37

Anden næstformand (Søren Espersen):

Den sidste, der har bedt om en kort bemærkning, er fru Margrethe Vestager.

Kl. 10:37

Margrethe Vestager (RV):

Ordføreren sagde indledningsvis, at der er styr på tingene. Nogle af de fakta, som allerede har været oplistet i debatten, er antallet af humanitære opholdstilladelser, børns psykiske sygdomme, forældres nedbrudte forældreevne. Jeg vil godt høre, om det er at have styr på det. I givet fald vil jeg gerne høre, hvad det er, der er Dansk Folkepartis ambitionsniveau; hvad er det, der skal til? For jeg troede egentlig, at man havde det mål, at man gerne ville reducere den meget, meget store psykiske belastning det er at sidde passivt i centrene, og derfor synes jeg, det er helt afgørende at få at vide, hvad det egentlig er, der er Dansk Folkepartis ambition. For i dag er det ikke Enhedslisten, det er ikke SF, det er ikke Det Radikale Venstre, det er ikke Socialdemokratiet, der har ansvar for asylpolitikken, det er Dansk Folkeparti, og det ansvar må man jo løfte. Og så vil vi gerne vide: Hvad er ambitionsniveauet?

Og mener Dansk Folkeparti, at der er styr på det?

Kl. 10:39

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 10:39

Peter Skaarup (DF):

I forhold til de afviste asylansøgere er der så meget styr på det, som der kan være, når man ser på, hvad det var, bl.a. Det Radikale Venstre fik indført af lovgivning. Da De Radikale sad ved magten, var det jo sådan, at man indførte en lovgivning, der var ugenomtænkt, og hvor man ikke havde gjort sig klart, hvad konsekvenserne ville blive af den udlændingepolitik, man førte. Det har betydet, at antallet af afviste asylansøgere i Danmark – efter at regeringen og Dansk Folkeparti gik i gang – er faldet fra omkring 2.400 til et tal, der ligger på cirka en tredjedel eller mindre end en tredjedel. Nu er man så i gang med at få gjort klart, hvad man kan gøre i forhold til den sidste gruppe, og der er der nogle ting, der er gennemført sammen med regeringen og Dansk Folkeparti her lige inde i det nye år, og der er andre ting, som givetvis skal gennemføres på et senere tidspunkt.

Men det, vi kan konstatere, er, at når man giver humanitær opholdstilladelse, så er det jo, fordi systemet virker. Det virker jo netop sådan, at hvis man trænger til hjælp, hvis man har brug for hjælp og skal have ophold, så kan man få det, nemlig via den humanitære opholdstilladelse, og det tror jeg egentlig også at De Radikale kan være tilfredse med.

Kl. 10:40

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Margrethe Vestager for endnu en kort bemærkning.

Kl. 10:40

Margrethe Vestager (RV):

Jeg har altid stor respekt for folk, som har en historisk interesse. Det er bare lidt ærgerligt, hvis det bruges til at fralægge sig det politiske ansvar, man har, og Dansk Folkeparti har det politiske ansvar for den psykiske nedbrydning, der sker af børnene i asylcentre i øjeblikket. Og jeg synes, det er en sådan lidt paradoksalt italesættelse af, at systemet virker. Systemet virker åbenbart godt efter Dansk Folkepartis mening, fordi vi har nogle regler, der nedbryder menneskene, og når menneskene er tilstrækkelig nedbrudt, så kan de få humanitært ophold. Det synes jeg lyder helt paradoksalt, og derfor skal jeg bare spørge, om Dansk Folkeparti er enig i, at

det er et mål at reducere de psykiske helbredsproblemer, som børn har, og om man så også gerne vil oplyse, hvad det er for andre ting, der kommer senere. For jeg kan høre, at hr. Peter Skaarup har et katalog af forandringer, som skal gennemføres.

Kl. 10:41

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 10:41

Peter Skaarup (DF):

Hvis fru Margrethe Vestager ville prøve at lægge den sådan meget politiske retorik til side en gang imellem og se på, hvad der rent faktisk er taget af initiativer for børnene, for dem, der er psykisk nedbrudt af deres situation – for det er der selvfølgelig nogle der er – så ville fru Margrethe Vestager kunne se, at der inden for de seneste år er gennemført en lang række forbedringer for den gruppe, som fru Margrethe Vestager taler om. Og det er forkert at ryste på hovedet, for man kan gå ned og meget præcis se, hvad det er, der er gennemført. Senest har man altså så gennemført det, at man for dem, der har særlige behov, familier med særlige behov – og det er først og fremmest af hensyn til børnene – her i januar måned har lavet aftalen, der betyder, at de familier kan få et sted at være uden for centeret. De Radikale burde jo bare være glade for, at der er nogen, der gennemfører det, i stedet for at være i hængekøjen sammen med SF og de andre og slet ikke være med til noget som helst. Det er jo egentlig ærgerligt, at der er nogle, der har meldt sig ud på den måde, som De Radikale har gjort.

Kl. 10:42

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere bemærkninger. Tak til ordføreren. Og så er det ordføreren for Socialistisk Folkeparti, fru Astrid Krag.

Kl. 10:42

(Ordfører)

Astrid Krag (SF):

Det kan næsten føles som déjà-vu, at vi står her igen og diskuterer, hvad vi kan gøre for at leve op til statsministerens løfte om en hurtig løsning på de alvorlige problemer for de mange afviste asylansøgere på landets asylcentre. Men der er ikke tale om déjà-vu. Et halvt år er gået, uden at vi er kommet tættere på en holdbar og tilstrækkelig løsning for de afviste asylansøgere. Løfterne fra statsministeren i valgkampen tog afsæt i en offentlig debat om de afviste asylansøgers forhold, der endte med et krav om handling.

Kravet er kun rimeligt, for forholdene svarer ikke til noget, vi ellers normalt accepterer i Danmark. Bl.a. har 35 pct. af de 4-16-årige børn i de danske asylcentre tegn på psykiske lidelser, viser tal fra Børnerådet.

Røde Kors-centrene blev oprettet med sigte på kort ophold. Røde Kors vurderer selv, at de er uegnede til ophold på over 1 år. Svensk forskning bekræfter, at børn får men efter 1 år på asylcentre, og at disse men bliver til permanente skader efter 2 år. Ifølge Udlændingesservice stiger behovet for psykologbehandling markant efter bare 1 års ophold i centrene. Vi har brug for en løsning for alle, der har opholdt sig i længere tid på asylcentre, og det kan kun gå for langsomt.

Lad mig sige to ting. For det første er det ikke frivilligt, de her mennesker er i landet. Al tale om, at de bare kan rejse ud, er ren teori. Der foregår omfattende menneskerettighedskrænkelser bl.a. i Irak med overgreb mod kvinder og religiøse mindretal, og selvmordsangreb er en del af dagens orden, kunne vi høre, da FN's særlige repræsentant for Irak var på besøg i Folketinget i onsdags. Udenrigsministeriet selv betegner det som nødvendigt med professionel beskyttelse, hvis man rejser i Irak. Det er fortænkt at betegne det som en reel mulighed at rejse hjem under de forhold.

For det andet handler spørgsmålet i dag ikke om nogen ændring af den danske asylpolitik. Vores forslag medfører ikke ændringer i antallet af asylansøgere, vi accepterer, eller den måde, vi vurderer deres sager på. For de afviste, der ikke kan vende tilbage, må vi afvente, at forholdene i deres hjemland bliver bedre, og når det sker, skal de naturligvis rejse hjem. Men indtil da må vi behandle dem ordentligt, om ikke af andre årsager så ud fra den egoistiske betragtning, at hvis vi ikke behandler dem ordentligt, bliver de til sidst så syge, at de hverken kan fungere som mennesker i Danmark eller i deres hjemland, og muligheden for at vende tilbage forsvinder helt.

Det er netop det, vores forslag i dag vil gøre op med. Folk skal ikke blive så syge af deres ophold i Danmark, at de ikke kan få et normalt liv igen. Derfor foreslår vi, at ingen asylansøgere skal opholde sig mere end et halvt år på centrene, at de får mulighed for selvforsørgelse og uddannelse – det sidste gælder også børn og unge – samt at der bliver en garanti for, at vi ikke sender folk ud mod deres vilje uden en aftale med det pågældende lands regering og en vurdering af, at forholdene i landet gør det forsvarligt med

en tvangshjemsendelse. Intet mindre kan gøre det, hvis vi vil hjælpe disse mennesker.

Da Folketingets Integrationsudvalg for nylig besøgte Sandholmlejren, talte jeg med en kvinde, som har boet 7 år på asylcenter i Danmark. Hun er altså kommet hertil efter systemskiftet. Hun har boet der med sin mand og sine børn, der i øvrigt er født i Danmark. Hun var ikke fra et af de fire lande, hvor man gives tilbud om at flytte ud, men hvis hun havde fået tilbuddet, fortalte hun, ville hun have takket nej. Hendes mand, der ellers havde livsmod og virkelyst, da han ankom til Danmark, er i dag så psykisk syg, at hun ikke tør være alene med ham. Derfor vil muligheden for at flytte uden for centret ikke have nogen værdi for hende, men var den kommet, mens manden stadig væk var nogenlunde rask, ville hun have taget imod tilbuddet.

Den aftale, der blev indgået tidligere på året, løser ikke, som historien fra Sandholm tydeligt viser, de problemer, som statsministeren ellers under valgkampen gav udtryk for at han ville løse. Udvalgte familier fra udvalgte lande gives et tilbud, det er svært at sige ja til. Det er muligheden for en ny postadresse, men med fortsat meldepligt, afhentning af lommepenge og lægebesøg på centrene og ingen mulighed for at arbejde og forsørge sig selv. Tilbuddet om at flytte kommer ikke efter 1 år, som man kunne tro, hvis formålet var at skåne børnene for skader, men tidligst efter 3 år, hvor skaden for mange er sket. Nej, aftalen er ikke god nok.

SF vil hellere end gerne være med i en bred aftale, hvor vi finder ud af, hvad vi kan gøre for at gøre livet lettere for de her mennesker. Hvis børnene ikke skal lide overlast, bør familierne få mulighed for en nogenlunde almindelig tilværelse i tryghed, indtil de sikkert kan rejse tilbage til deres hjemland. I stedet skaber vi i øjeblikket psykiske krøblinge med ringere og ringere mulighed for nogen sinde at vende tilbage til det land, de kommer fra. Det er ikke godt nok.

Kl. 10:46

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er en kort bemærkning fra fru Karen Ellemann.

Kl. 10:46

Karen Ellemann (V):

Jeg vil gerne bede SF's ordfører om at gøre noget fuldstændig klart. Jeg kan naturligvis få det svar, at jeg blot kan læse forslaget til vedtagelse, som SF er medforlagsstiller til. Men er det korrekt forstået, at SF mener, at uanset om man er afvist asylansøger, skal man efter 6 måneder bo-

sætte sig ude i landet i en bolig uden at melde sig nogen steder, og man skal ud på arbejdsmarkedet? Er det korrekt forstået, at man som afvist asylansøger, når der ikke er fundet begrundelse for ophold i landet, skal ud i samfundet i betalt bolig og ud at arbejde osv.?

Kl. 10:47

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 10:47

Astrid Krag (SF):

Ja, hvis der er noget, vi kan lære af de sidste 7-8 år, hvis der er noget, vi kan lære af krigen i Irak, så er det, at vi har et problem med den måde, vi i dag behandler også afviste asylansøgere på. Vi bliver nødt til at finde ud af, hvad vi gør med folk, hvor tvangshjemsendelse har lange udsigter, så de ikke bliver så nedbrudte, at man hver tredje dag må give en humanitær opholdstilladelse, så de ikke bliver så nedbrudte, at de aldrig kan vende hjem.

Der lytter jeg meget til de mange fagfolk i dag. Det er 1.800 af dem, der har skrevet under på, at man bør give mulighed for arbejde. Dem lytter jeg meget til. Det er det, der kan gøre, at de afviste asylansøgere bliver ved med at være så raske, at det er realistisk, at de kan vende hjem, når situationen i deres hjemland bliver sådan, at man kan indgå en aftale med landene om at modtage dem, og det i øvrigt vurderes, at det er forsvarligt at sende dem hjem. Så ja, det er helt rigtigt forstået af Venstres ordfører, at det er det, der er pointen med vores forslag til vedtagelse.

Kl. 10:48

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Karen Ellemann.

Kl. 10:48

Karen Ellemann (V):

Tak for et klart svar. Det vil sige, at efter udløbet af de 6 måneder, hvor sagen som oftest allerede er afgjort og man i så tilfælde har fundet ud af, at personerne ikke har grund til at få asyl i Danmark – vi taler altså om afviste asylansøgere – så skal de ud at bo og virke i samfundet. Hvori ligger så SF's fokus på en fremtid i hjemlandet? Hvad skal incitamentet til at vende hjem til sit hjemland og arbejde og virke dér være, hvis drømmen om at blive i Danmark med et trylleslag bliver opfyldt, trods det at man er afvist?

Kl. 10:49

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 10:49

Astrid Krag (SF):

Jeg tror nu ikke, at der er nogle af dem, der er kommet til Danmark som asylansøgere, som vil mene, at noget sker ved et trylleslag. Men hele pointen er jo, at hvis de her mennesker har mulighed for at være aktive og bruge sig selv, mens de er i Danmark, er der også en chance for, at de ikke bliver psykisk nedbrudt, og at de dermed kan vende hjem. Så det er hele pointen med det.

Jeg synes, det er et meget fortegnet billede, vi har fået tegnet her fra talerstolen – bl.a. af ordføreren fra Dansk Folkeparti – om, at det her handler om at ændre vores udlændingepolitik og åbne en ladeport. Det her ændrer ikke ved vores asyprocedure. Mennesker, der kommer hertil uden noget grundlag for at søge asyl, bliver jo afvist ud fra åbenbart grundløst-proceduren. Den piller vores forslag til vedtagelse ikke ved. Det er stadig meget vigtigt, at vi får sorteret de mennesker fra, som ikke har nogen grund til at søge asyl i Danmark. Dem, der så er afvist og ikke kan tvangsudsendes, skal have mulighed for at arbejde og have et aktivt liv, så de ikke bliver nedbrudt som mennesker, så vi faktisk kan sende dem hjem, når det kan lade sig gøre efter aftale med landet, og når situationen i landet er sådan, at det er forsvarligt.

Kl. 10:50

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Helle Sjelle for en kort bemærkning.

Kl. 10:50

Helle Sjelle (KF):

Det vil sige, at SF faktisk er parat til at sige, at det er fuldstændig ligegyldigt, hvor mange afslag de her mennesker har fået, og det er fuldstændig ligegyldigt, hvordan og hvorledes man har vurderet deres sag, de skal have lov til at leve på lige fod med alle andre danskere. Skal det forstås sådan?

Kl. 10:50

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 10:50

Astrid Krag (SF):

Som jeg også sagde i min ordførertale, er pointen for SF jo lige præcis, at mennesker, der kommer til Danmark som asylansøgere og bliver vurderet til faktisk at få behandlet deres asylsag – de bliver ikke afvist med åbenbart grundløst-proceduren, vi vurderer faktisk, at vi skal kigge på deres asylsag; der er et eller andet grundlag for at begynde at kigge på den – når de så får afslag, er jeg jo fuldstændig enig, går jeg ud fra,

med alle andre partier i Folketinget i, at de selvfølgelig skal rejse hjem.

Der er så nogle lande, hvortil det ikke er muligt at tvangshjemsende folk, men hvor det kun kan ske, hvis de rejser hjem frivilligt. Irak er et af de lande, hvortil det sågar bliver frarådet at opfordre folk at rejse frivilligt hjem, fordi situationen i Irak er så skrøbelig, at det kan være med til at forskubbe den fred, man trods alt har fået stablet på benene.

Så pointen er, at afviste asylansøgere ikke skal blive i Danmark, men afviste asylansøgere skal under deres ophold i Danmark ikke blive så syge, at vi ender med at måtte give dem humanitært ophold og skyde en hvid pind efter, at de nogen sinde kan vende hjem til et normalt liv.

Kl. 10:51

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Helle Sjelle for endnu en kort bemærkning.

Kl. 10:51

Helle Sjelle (KF):

Jeg må sige til fru Astrid Krag, at det jo ikke er rigtigt. Hvis de her mennesker selv valgte at rejse tilbage til Irak, var der mulighed for det. Der er ikke noget, der forhindrer dem i at rejse tilbage til deres hjemland.

Kl. 10:51

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 10:51

Astrid Krag (SF):

Det er jo den her filosofiske diskussion om, hvad der er fri vilje, som de borgerlige partier altid gerne vil have, at vi ender i.

Jeg vil bare sige – og det kan jeg så med glæde høre, at flere borgerlige kommentatorer også er begyndt at sige – at det klinger usandsynlig hult at sige, at folk bare kan vende hjem, når FN's Flygtningehøjkommissariat, Amnesty International og Røde Kors fraråder folk at vende hjem. Der er så mange internt fordrevne i Irak – der er 2 millioner flygtninge i nabolandene – og når FN siger, at selv det, at de folk vender frivilligt hjem, kan være med til at forskubbe den meget skrøbelige situation, der er i Irak nu, klinger det utrolig hult, når de borgerlige partier bliver ved med at sige, at man bare kan vende hjem.

Kl. 10:52

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Peter Skaarup for en kort bemærkning.

Kl. 10:52

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil spørge fru Astrid Krag, om ikke SF synes, det er lidt af en sejr, at man har fået Socialdemo-

kraterne med på den politik, som jeg godt ved SF har stået for. Det kan måske være lidt overraskende eller meget overraskende i virkeligheden, at Socialdemokraterne i den grad bekræfter det, der blev sagt under valgkampen om, at asylansøgere, uanset om de var afviste eller ej, skulle ud at arbejde i samfundet, skulle integreres – for det bliver jo lynhurtigt også situationen. Er fru Astrid Krag ikke meget glad for, at det er lykkedes at samle så mange partier, herunder Socialdemokraterne, bag den politik nu?

Kl. 10:53

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 10:53

Astrid Krag (SF):

Jeg vil faktisk sige til hr. Peter Skaarup, at jeg ville stå heroppe og være en meget, meget gladere kvinde, hvis det også var lykkedes mig at få hr. Peter Skaarup til at indse det fornuftige i det forslag til vedtagelse, vi har lagt frem.

Jeg mener faktisk, at der er rigtig mange gode grunde til, at også Dansk Folkeparti skulle kunne se en fornuft i at sørge for, at de afviste asylansøgere, vi ikke kan tvangsudsende, ikke bliver ødelagt som mennesker; at vi ikke fjerner muligheden for, at de på noget tidspunkt kan vende hjem. Det er jo det, der sker i dag for de afviste asylansøgere, hvor der hver tredje dag bliver givet en humanitær opholdstilladelse, fordi de er blevet så syge, at vi ikke kan sende dem hjem. Jeg vil sige, at det ville have gjort mig gladere.

For mig er det mere overraskende, at statsministeren kan leve med, at det valgløfte, han kom med, er blevet så udvandet, og at integrationsministeren, der tidligere i bøger selv har skrevet, at hun kerer sig meget om særlig asylbørnernes forhold, kan leve med den situation, vi har i dag, hvor over en tredjedel af de børn, der lever på asylcentre, har psykiske lidelser som følge af deres ophold på centrene.

Kl. 10:54

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 10:54

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes ikke rigtig, jeg fik svar på det, jeg spurgte om. Jeg spurgte, om SF ikke er meget glad for, at det er lykkedes at få Socialdemokraterne med på en politik, som betyder, at afviste asylansøgere, som ikke er berettiget til at være her – de kan ikke få asyl, de er ikke forfulgt – nu skal ud og arbejde efter 6 måneder, skal integrere-

res, skal blive her, fordi de jo altså ikke ønsker at vende tilbage.

Kl. 10:54

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 10:54

Astrid Krag (SF):

Jeg er utrolig glad for, at man med det forslag til vedtagelse, der er blevet lagt frem i dag, kan se, at det er en samlet og bred opposition, som faktisk har et forslag til, hvordan vi kan gribe det her anderledes an; hvordan vi kan lære af de fejl, der er begået de sidste år; hvordan vi kan lære af den situation, vi står i, hvor der har været nogle meget langvarige konflikter, der har gjort tvangsudsendelser umulige, og situationen derfor ikke har været god nok på vores asylcentre. Røde Kors siger, at vores asylcentre er indrettet til korte ophold på maksimalt et år. Vi har haft en situation med mennesker, der i 7, 6, 5 år – faktisk i al den tid, regeringen har været ved magten – ikke har kunnet hjemsendes, og som er blevet dårligere og dårligere af at bo på asylcentre.

Det mener jeg sådan set også Dansk Folkeparti burde have en interesse i at modvirke, og derfor vil jeg sige, at det jo står åbent for alle partier at stemme for forslaget til vedtagelse. Det ville da være en rigtig, rigtig dejlig gave at få efter weekenden, hvis vi faktisk kunne få et flertal, ikke bare for at kigge på de enlige mænd, som fru Karen Ellemann har lovet vi skal, men faktisk også for at kigge på de andre ting, der er i det her forslag til vedtagelse. Så jeg vil være glad for, hvis hr. Peter Skaarup vil give mig den gave.

Kl. 10:55

Anden næstformand (Søren Espersen):
Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Så er det den konservative ordfører, fru Helle Sjelle.

Kl. 10:56

(Ordfører)

Helle Sjelle (KF):

I forespørgslen kræves der svar på, hvad regeringen vil gøre for at finde en hurtig løsning for de afviste asylansøgere. Jeg må sige, at vi Konservative har den opfattelse, at vi allerede har fundet en løsning på afviste asylansøgere i form af den aftale, der blev indgået først på året. Alle rede op til valget i efteråret gav vi Konservative et løfte om bl.a. at ville arbejde for, at de afviste asylansøgerfamilier med børn fik bedre vilkår. Det er vilkår, som bl.a. skulle give familierne

mulighed for at bo uden for asylcentre, først og fremmest selvfølgelig til gavn for de børn, som jo ikke selv er herre over deres egen situation og derfor er mest sårbare.

Derfor var vi også glade for, at regeringen allerede hurtigt efter valget gik i gang med at arbejde for at få lavet en aftale på området. Det lykkedes som bekendt i januar, hvor man indgik en aftale med Dansk Folkeparti om, at bl.a. afviste asylansøgerfamilier med børn fik mulighed for at bo uden for centrene. En aftale vi Konservative stadig mener er en god aftale. Det er en aftale, hvor der på den ene side er fundet en fornuftig balance mellem at sikre anstændige og udviklende forhold i asylcentre for de enkelte familier og på den anden side at gøre det klart, at vi forventer, at de afviste asylansøgere fremtid ligger i deres eget hjemland og ikke i Danmark.

Det er en god aftale, fordi den sikrer, at de børn, der har siddet længe i asylcentre, får mulighed for at bo uden for centrene, hvis det gavner deres egen situation. Samtidig sikrer aftalen bedre uddannelses tilbud til børnene og de unge, der er i centrene. Men det er altså vigtigt at huske på – synes vi i hvert fald – at de familier, vi taler om her, er afviste asylansøgere. Det er mennesker, som har fået et endeligt afslag, men som ikke vil vende tilbage. Derfor lægger vi også vægt på, at aftalen indeholder en intensivring af forhandlingerne med de lande, der har været problemer med i forbindelse med hjemsendelser, med henblik på at vi får etableret nogle aftaler med de pågældende lande.

Vi Konservative vil således gerne understrege, at vi synes, at det er en god, gennemtænkt og afbalanceret løsning. Vi glæder os over, at aftalen nu er ved at blive implementeret, og at arbejdet med at få familierne ud af centrene er godt i gang.

Afslutningsvis vil jeg gerne fremhæve, at vi Konservative selvfølgelig gerne ser, at vi får en bred og langsigtet aftale om fremtidens asylpolitik. Men skal vi lave nogle bredere aftaler, er det jo altså ikke kun op til os, det kræver også en vilje fra resten af Folketinget.

Kl. 10:59

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er en række korte bemærkninger, først fra hr. Henrik Dam Kristensen.

Kl. 10:59

Henrik Dam Kristensen (S):

Jeg vil høre, om fru Helle Sjelle i lighed med fru Karen Ellemann vil være med til at se på forhold

dene for de unge mænd. Jeg tror, vi blev enige om for et stykke tid siden, at det ofte drejer sig om tre unge mænd, som bor i et værelse på ca. 30 m². Mange gange bor man der i årevis. Har den konservative ordfører lige så stor lyst til at kigge på det her område, som Venstres ordfører havde?

Kl. 10:59

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 10:59

Helle Sjelle (KF):

Nu er der jo lavet en aftale, som jeg fremhævede her i dag, men jeg forventer naturligtvis, at vi løbende ser på forholdene for asylansøgerne. Det er jo også derfor, man har sat et større udredningsarbejde i gang, og det er også derfor, vi siger, at vi forventer og håber på en bred aftale om den fremtidige asylpolitik her i Danmark.

Kl. 10:59

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Henrik Dam Kristensen.

Kl. 10:59

Henrik Dam Kristensen (S):

Jeg er lidt i tvivl. Var det et løfte om, at vi i det fremtidige arbejde specifikt skal kigge på den gruppe, som jeg tror mange er enige om trænger til at få nogle forbedrede forhold? Kan jeg få det konkretiseret lidt, om det var et løfte, som fru Helle Sjelle her gav?

Kl. 11:01

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 11:02

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 11:00

Helle Sjelle (KF):

Nu er det jo fristende at afgive rigtig, rigtig mange løfter om de her forhold. Men jeg synes, det er forkert at stå her i dag og fremhæve en gruppe frem for andre grupper. Der kan også være andre grupper, hvor der er behov for, at vi ser på netop deres situation, så jeg vil ikke stå her i dag og afgive et konkret løfte om, at det lige præcis er gruppen af enlige mænd, vi ser på.

Kl. 11:00

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Morten Østergaard for en kort bemærkning.

Kl. 11:00

Morten Østergaard (RV):

Fru Helle Sjelle og Det Konservative Folkeparti må have svært ved at tage sig selv alvorligt, når de siger, at der mangles vilje fra oppositionens side. Der har ikke været ført én forhandling, ikke én forhandling, siden statsministeren udstedte sit løfte om en bred aftale, en hurtig aftale

for de irakiske asylansøgere, som et bredt flertal skulle stå bag, ikke én forhandling har vi i hvert fald i Det Radikale Venstre været inviteret til. Så den manglende vilje er helt på regeringens side.

Jeg vil gerne spørge fru Helle Sjelle, da jeg forstår, at man altså ikke vil være med til at lade asylansøgerne forsørge sig selv: Kunne vi så få et løfte i dag om, at man vil kigge på de regler, der forhindrer, at man f.eks. kan bevilge penge til tandproteser? I det omkringliggende samfund er der en vis brugerbetaling for tandbehandling, men danskerne har jo klart nok også mulighed for at tjene penge og dermed betale. Men i dag er situationen den, at man bevilger penge til at få trukket tænder ud af munden på folk, der har tandpine, men man vil ikke give penge til at sætte proteser ind, og man vil ikke lade dem selv tjene deres penge. Der vil jeg bare spørge: Er det konservativ anstændighed, at man ikke vil give folk mulighed for at tjene deres egne penge og heller ikke vil bevilge dem en mulighed for at bevare en bare rimelig anstændig måde at leve på, så de kan tygge den mad, de får?

Helle Sjelle (KF):

Jeg vil gerne fremhæve, at i Det Konservative Folkeparti lægger vi vægt på, at vi har en fast og fair udlændingepolitik, og det er altså ikke os, der står her i dag og beder om, at de mennesker, som har været igennem vores asylsystem, og som gang på gang på gang har fået afslag, bliver her i landet. Vi har en procedure, som de har været igennem, de har fået at vide, at de har fået afslag, og så vælger de stadig væk at opholde sig her i landet. Det synes jeg ikke er rimeligt. Og jeg synes ikke, man kan klandre regeringen for, at vi ikke gør noget særligt for de her mennesker. Vi prøver så på at afhjælpe forholdene bl.a. for sårbare grupper som børnene.

Jeg siger jo også her i dag, at vi selvfølgelig løbende må se på de forhold, der er. Men jeg vil ikke stå her og afgive konkrete løfter om at se ekstra på det ene eller på det andet. Jeg synes, det er væsentligt, man ser det hele i en større sammenhæng og tager nogle alvorlige, seriøse drøftelser om det her, frem for bare at slynge om sig med den ene og den anden påstand.

Kl. 11:03

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Morten Østergaard.

Kl. 11:03

Morten Østergaard (RV):

Hvad er det for en dør, man skal banke på for at komme ind til alvorlige, seriøse drøftelser? Nu har vi igennem, jeg ved ikke hvor længe, måneder – jeg har stået med statsministeren hernede i salen – plæderet for, at man levede op til sit løfte og indkaldte til brede forhandlinger – derfor er vi jo nødt til at kalde til debat i Folketinget, og jeg beklager, hvis ikke det lever op til fru Helle Sjelles forventning om en seriøs drøftelse, at det foregår i Folketingssalen.

Det, der er virkeligheden, er, at der bliver givet afslag, når læger ordinerer behandling for ting, som ikke er akutte. Det kan være hofte-smerter, det kan være diabetes, det kan være hjerte-kar-sygdomme, så bliver der givet afslag i hvert ottende tilfælde. Virkeligheden er, at man giver afslag på tandbehandling, f.eks. proteser, og man vil ikke lade folk tjene deres egne penge, så de selv kan betale for det. Der siger jeg bare, det er da helt principielt overordnet et problem, som også den konservative ordfører, der endda mener, at det her er en genudsendelse af en tidligere debat, må være i stand til at svare på.

Kl. 11:03

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 11:04

Helle Sjelle (KF):

Det, der er værd at præcisere, er jo, at vi har en grundlæggende forskellig opfattelse af den her situation. Der er jo ikke nogen tvivl om, at det, hr. Morten Østergaard lægger op til, er, at de afviste asylansøgere, skal ud at arbejde. Der er det bare, at vi må sige, at vi ikke synes, det er rimeligt, når der er tale om afviste asylansøgere. Der går vores grænse. Det sætter nogle blokeringer for en masse andre ting, og det er selvfølgelig også derfor, at det gør det vanskeligt at finde nogle brede aftaler på det her punkt, men vi har ikke opgivet håbet endnu. Vi håber naturligvis, at det udredningsarbejde, som skal danne grundlag for forhandlinger om en fremtidig asylpolitik, gør, at også resten af Folketinget viser sig at være lidt mere konstruktive på det her område.

Kl. 11:04

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Astrid Krag for en kort bemærkning.

Kl. 11:04

Astrid Krag (SF):

Jeg vil spørge ind til det her med den frie vilje til at vende hjem, som regeringen og Dansk Folke-

parti bliver ved med at slå på, og spørge, om ikke det klinger lidt hult for fru Helle Sjelle, når man på Udenrigsministeriets rejsevejledning kan læse, at vælger man at rejse til Irak eller blive i Irak, bør man sikre sig en professionel beskyttelse, som er nødvendig? Alle rejser til Irak frarådes, og danskere opfordres til at forlade landet. FN fraråder samtidig folk at rejse tilbage. Flygtningehøjkommissariatet fraråder både tvangshjemsendelse og også frivillige hjemsendelser, fordi situationen i Irak er så skrøbelig. Kan ordføreren fra Det Konservative Folkeparti så overhovedet slet ikke se, at det kan klinge enormt hult at påstå, at de her mennesker har et frit valg?

Kl. 11:05

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 11:05

Helle Sjelle (KF):

Jeg må sige, at jeg faktisk synes, at det er ganske rimeligt, at Udenrigsministeriet går ind og siger, at det måske ikke er det mest smarte at rejse til Irak på ferie på nuværende tidspunkt. Ærlig talt, det kan jeg egentlig godt forstå at Udenrigsministeriet går ind og siger.

Men det her er altså en anden situation. Der er tale om nogle mennesker, som oprindeligt er fra landet, som har fået deres sag vurderet her i Danmark, og som også har fået et klart svar på, at de ikke er berettiget til asyl.

Kl. 11:06

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Astrid Krag.

Kl. 11:06

Astrid Krag (SF):

Så har vi altså fået bekræftet, at det eneste, der i hvert fald fra De Konservatives side mangler, er, at man får den irakiske regering til at skrive under på et stykke papir, så vil man begynde udsendelserne, uagtet ellers hvordan situationen i Irak er.

Men når nu ordføreren alligevel henviser til den undersøgelse, man laver på området fra regeringens side – den er færdig om ½ år – og vi kan sjusse os frem til, at der yderligere vil være omkring 58 personer, der har fået humanitært ophold, så synes jeg, det kunne være fornuftigt, at vi tog debatten nu. Der er 1.800 fagfolk, der har skrevet under på et brev, som man kan læse i Politiken i dag, hvor de helt konkret skriver, hvad de mener, der skal til. Dem lytter jeg til, og derfor er jeg selvfølgelig lidt interesseret i at høre: Hvem vil fru Helle Sjelle lytte til? Hvem vil

Det Konservative Folkeparti og Venstre lytte til, når man ikke vil lytte til FN's Flygtningehøjkommissariat, man ikke vil lytte til Amnesty og Røde Kors, og man heller ikke vil lytte til læger, psykiatere, socialrådgivere og andre fagfolk i Danmark, der siger, at det er helt galt, og det kun kan gå for langsomt med at få ændret situation for de afviste asylansøgere i Danmark i dag?

Kl. 11:07

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 11:07

Helle Sjelle (KF):

Jeg vil gerne slå fast, at jeg bestemt synes, at man skal lytte til de forskellige mennesker, de forskellige faggrupper, som har nogle holdninger og nogle synspunkter på det her område. Jeg vil også have lov til at sige, at jeg så ikke er enig, eller jeg følger ikke de anvisninger eller de anbefalinger, som de kommer med, men jeg står ikke her og siger, at jeg er fuldstændig ligeglad med, hvad de kommer med af forskellige udsagn på det ene eller på det andet område. Nej, bestemt ikke, selvfølgelig bliver vi nødt til – synes jeg i hvert fald, anstændigvis – også at se på, hvad det er, de mennesker har at sige.

Kl. 11:07

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Jørgen Poulsen for en kort bemærkning.

Kl. 11:07

Jørgen Poulsen (NY):

Er det, jeg hører den konservative ordfører sige, at den aftale, som er indgået om, at disse få familier kan flytte uden for centrene, er løsningen på det her problem? Det vil jeg gerne vide.

Kl. 11:08

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 11:08

Helle Sjelle (KF):

Jeg står ikke her og siger, at alt er den rene lykke på det her område. Vi har levet op til det løfte, som vi afgav sidste år, bl.a. om at sikre nogle bedre vilkår for de afviste asylansøgere med børn. Det er det, vi primært har prioriteret, og det er også det, der er indgået en aftale om.

Men lad mig også henlede opmærksomheden på, at det jo altså også er meningen, at man bl.a. skal se nærmere på aktivering – ikke beskæftigelse – af de pågældende asylansøgere.

Kl. 11:08

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Jørgen Poulsen.

Kl. 11:08

Jørgen Poulsen (NY):

Det lyder rigtig godt, at man gerne vil være med til at se på aktivering og forhåbentlig også selvforsørgelse, men jeg vil gerne spørge om, hvilke konkrete tiltag De Konservative er kommet med under de her forhandlinger?

Kl. 11:08

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 11:09

Helle Sjelle (KF):

I forbindelse med den aftale, som vi lavede med Dansk Folkeparti, lagde vi selvfølgelig stor vægt på, at vi indgik en aftale, hvor vi forbedrede forholdene for afviste asylansøgerfamilier med børn. Det var det, der for os var det væsentligste først og fremmest at tage hånd om. Der er så efterfølgende også blevet lagt vægt på, at der bl.a. bliver set på muligheder for aktivering, men det er jo noget, som vi ser på løbende.

Kl. 11:09

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 11:09

Line Barfod (EL):

Fru Helle Sjelle har flere gange argumenteret imod, at man skulle gøre noget for at undgå, at de her mennesker blev nedbrudt, ved at sige, at de bare kan rejse hjem. Jeg går ud fra, at fru Helle Sjelle mener, at der anstændigvis er nogle ting, som man er nødt til at gøre for de her mennesker, så længe de er her – de skal have tag over hovedet, de skal ikke dø af sult, de skal have behandling, hvis de er ved at dø.

Spørgsmålet er så, hvor man lægger grænsen, og der er vi altså nogle partier, der synes, at vi samlet skal behandle de her mennesker på en måde, så de heller ikke bliver psykisk nedbrudt. Det er ikke nok at redde dem fra ikke at dø, hvis de pludselig er ved at få hjertestop eller lignende, vi skal også sørge for, at de ikke bliver psykisk nedbrudt – først og fremmest af menneskelige hensyn, men også for, at de kan have en mulighed for at skabe sig et liv fremover, når der igen bliver fred i deres land.

Hvor er det, fru Helle Sjelle mener, at man skal lægge snittet, når hun f.eks. ikke vil være med til, at de skal kunne få tandbehandling, som hr. Morten Østergaard har opfordret til?

Kl. 11:10

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 11:10

Helle Sjelle (KF):

Jeg afviste ikke at gå ind og se på konkrete forbedringer med hensyn til de enlige mænd eller med hensyn til tandbehandling, men jeg sagde bare, at jeg synes, at man bør se det hele i en større sammenhæng frem for at sige ja eller nej til de forslag, som kommer op her i Folketings-salen en dag som i dag. Jeg synes, at det vil være mere rimeligt at tage en samlet drøftelse af de ting.

Kl. 11:10

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Line Barfod for endnu en kort bemærkning.

Kl. 11:11

Line Barfod (EL):

Men det er vel også en samlet drøftelse, vi har her. Eftersom der ikke bliver inviteret til for-handlinger, er det jo lidt svært at have det nogen andre steder. Så i den samlede drøftelse, vi har her, mener fru Helle Sjelle og De Konservative så, at vi skal gøre noget for at sikre, at menne-sker ikke bliver nedbrudt?

Kl. 11:11

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 11:11

Helle Sjelle (KF):

Jeg mener, at vi skal finde en fornuftig balance mellem på den ene side at sikre nogle ordentlige vilkår også for de afviste asylansøgere, som er her i landet, og på den ene side også at sikre, at der bliver sendt et klart signal om, at vi forventer, at de her mennesker vender hjem til deres land på et tidspunkt.

Kl. 11:11

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Margrethe Vestager for en kort bemærkning.

Kl. 11:11

Margrethe Vestager (RV):

Netop for at holde os til det overordnede vil jeg her afslutningsvis spørge den Konservative ord-fører, om De Konservative deler Dansk Folke-partis syn på det her område, nemlig at der er styr på det. Alt er sådan set styret. Er De Konser-vative lige så tilfredse som Dansk Folkeparti?

Kl. 11:12

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 11:12

Helle Sjelle (KF):

Som jeg påpegede og understregede i mit ordfø-rerindlæg, er vi meget tilfredse med den aftale, som vi på nuværende tidspunkt har indgået

med støtte fra Dansk Folkeparti. Men aftalen lægger jo altså også op til, at man skal se på flere forhold for afviste asylansøgere. Det står klart og tydeligt i de hensigtserklæringer, som aftalen også indeholder.

Kl. 11:12

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Margrethe Vestager.

Kl. 11:12

Margrethe Vestager (RV):

Nu ville hr. Peter Skaarup ikke løfte sløret for, hvad det var for et katalog af indsatser, Dansk Folkeparti forestiller sig. Men så vil jeg spørge, om fru Helle Sjelle kan afsløre, om det f.eks. kunne være en lægelig vurdering – i stedet for en juridisk vurdering – der skal give grønt lys for en eventuel behandling. Det ved jeg ikke. Men sådan som jeg kender jurister og læger, plejer læger at være bedst til at vurdere, om folk er syge. Jurister plejer at have en anden kompeten-ce. Det er en meget principiel ting at forholde sig til, om det er lægen, der kan vurdere, om der skal behandles – eller om det er juristen, der kan vurdere, om der skal behandles. Det er vel egentlig en meget grundlæggende vurdering, også i forhold til, om der er styr på det.

Kl. 11:13

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 11:13

Helle Sjelle (KF):

Jeg synes, det ville være rimeligt, at man ser samlet på de afviste asylansøgere situation. I den forbindelse synes jeg selvfølgelig også, det er rimeligt, at man tager en drøftelse og diskus-sion af, hvem det er, der skal give grønt lys for, om der skal være mulighed for behandling eller ej.

Kl. 11:13

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det Enhedslistens ordfø- rer, fru Line Barfod.

Jeg må sige til hr. Peter Skaarup, at hans øn-ske om en kort bemærkning kommer temmelig sent. Værsgo, hr. Peter Skaarup.

Kl. 11:14

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil godt spørge fru Helle Sjelle – der bliver kritiseret for, at der er afviste asylansøgere, der ikke lige kan få den tandbehandling, som de gerne vil have – om hun ikke kan bekræfte, at der jo sådan set er mange mennesker her i Dan-mark, som måske ikke lige har råd til eller mu-

lighed for at få nøjagtig den behandling af deres tænder, som de gerne have.

Kl. 11:14

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 11:14

Helle Sjelle (KF):

Det er fuldstændig rigtigt, kan jeg sige til hr. Peter Skaarup. Nu er jeg jo tidligere sundhedsordfører, og jeg kan udmærket huske de situationer i Sundhedsudvalget, hvor det forhold, som mange mennesker her i landet har til tandbehandling, blev behandlet. Det er selvfølgelig også derfor, at der skal være rimelighed i de ydelser, som man stiller til rådighed, også i forhold til afviste asylansøgere. Men man må selvfølgelig også sige, at det ikke nytter noget, at mennesker går rundt i elendighed – heller ikke selv om de er afviste asylansøgere.

Kl. 11:15

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det fru Line Barfod som Enhedslistens ordfører.

Kl. 11:15

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Jeg synes, det var utrolig interessant at høre fru Helle Sjelles sidste bemærkning, nemlig at vi ikke kan have, at mennesker går rundt i elendighed, heller ikke selv om de er afviste asylansøgere. Hvis vi kunne sætte det op som målsætning, så var vi da nået et langt stykke hen ad vejen for at sikre nogle ordentlige vilkår. For det er jo lige præcis det, der sker i dag, vil jeg sige til fru Helle Sjelle. Mennesker kommer til at gå rundt i elendighed, og de bliver ødelagte og nedbrudte af at skulle leve i lejrene i mange år – dels på grund af uvisheden, dels på grund af, at de ikke får lov til at komme ud og arbejde og dermed være med til at forsørge sig selv og deres familier.

Jeg synes, det har været bemærkelsesværdigt at høre debatten og igen og igen at få gentaget, at de her mennesker bare kan rejse hjem, og at de tager deres egne børn som gidsler – og hvad det ellers er, der bliver brugt af argumenter. Jeg synes, det er uhyggeligt, at man har et sådant menneskesyn, at man synes, at de bare skal tage deres børn og rejse tilbage til et land med så meget kaos, så meget krig og så meget terror, som vi ser i Irak. Det undrer mig, at man kan have den holdning. Faktisk ville jeg synes, at hvis der var nogle, der fandt på at tage deres børn med

tilbage, så skulle man overveje at spørge de sociale myndigheder, om ikke børnene ville have bedst af, at man beholdt dem her i Danmark.

Hele debatten udspringer jo først og fremmest af de elendige forhold, der er for disse mennesker, men jo også af valgkampen, hvor vi havde det her besynderlige forløb med statsministeren, der lovede, at der nu skulle ske noget. Som andre ordførere også har været inde på, havde vi det besynderlige forløb bagefter, hvor regeringen så løb fra sine løfter, lige så hurtigt den kunne komme til det.

Det, vi ser i dag, er jo, at der stadig er masser af mennesker, der sidder i lejrene og bliver nedbrudt af at være der. Hr. Morten Østergaard har gentaget de her tal for, hvor mange der bliver så nedbrudt, at de får humanitær opholdstilladelse. Vi har også tidligere set, hvordan asylansøgere i desperation kommer ud og får sort arbejde og bliver groft, groft udnyttet med en elendig løn og elendige arbejdsvilkår – og dermed selv har det dårligt, men også er med til at undergrave vilkårene på det danske arbejdsmarked.

Vi har børnene – som det også har været fremme i debatten – der får det værre og værre, fordi de ikke kan holde til at se deres forældre have det så dårligt. Derfor er der altså behov for, at man går ind og ser på det her som mennesker, og tager hensyn til, at det er mennesker, der, som fru Helle Sjelle siger, ikke skal leve i elendighed.

Jeg kan simpelt hen ikke forstå, hvordan man seriøst kan mene, at hele det danske samfund skulle være truet i sin grundvold, hvis vi tillader, at de her få hundrede mennesker kan komme ud og arbejde. Jeg kan simpelt hen ikke se, at det skulle udgøre en så stor trussel, at det danske samfund ikke skulle kunne holde til det. Derfor håber jeg virkelig, at den tankegang, fru Helle Sjelle giver udtryk for, om, at vi ikke skal lade mennesker leve i elendighed, kunne blive bestemmende, både for De Konservative og for Venstre og en dag måske også for nogle i Dansk Folkeparti – så man begynder at behandle mennesker ordentligt, og så de ikke bliver nedbrudt af at være her, men tværtimod får mulighed for at blive bygget op og få det bedre og dermed få en styrke, som de kan bidrage med i Danmark, så længe de er her, og som de kan bruge til at bygge deres land op, når der en dag bliver så gode forhold, at de har mulighed for at vende tilbage. Det ville være rigtig godt, synes jeg, hvis vi kunne nå så langt.

Kl. 11:19

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er en enkelt bemærkning fra fru Karen Ellemann.

Kl. 11:19

Karen Ellemann (V):

Fru Line Barfod taler om at udvise barmhjertighed i forhold til 200 herværende afviste asylansøgere og give mulighed for, at de kan bosætte sig uden for centrene og indgå på arbejdsmarkedet på lige vilkår med danske statsborgere.

Tror fru Line Barfod, at det kun handler om 200 mennesker? Er der ikke noget, der får fru Line Barfod til – trods alt – at overveje, om ikke et sådant tilbud til afviste asylansøgere netop vil afstedkomme, at langt, langt flere vil søge asyl i Danmark, når det rygtes, at Danmark er landet, hvor man efter 6 måneder får stillet bolig og arbejde til rådighed på lige fod med danske statsborgere?

Kl. 11:20

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 11:20

Line Barfod (EL):

Jeg tror ikke, at Danmark pludselig bliver en flygtningemagnet – og hvad det ellers er for nogle udtryk, der har været brugt i debatten. Jeg tror heller ikke, at der lige pludselig vil komme masser af mennesker færende hertil. Hvis der kommer folk hertil, og det er åbenbart grundløst, så bliver de jo sendt ud af landet med det samme. Det er der jo nogle klare procedurer for. Og derfor har jeg svært ved at forstå den angst. Det drejer sig ikke om særlig mange mennesker, der sidder i asylcentre i dag. Derfor kan jeg simpelt hen ikke forstå, at man kan være så bange for, hvad det kommer til at betyde for det danske samfund. For det er ikke nogen stor trussel. Og jeg tror altså heller ikke på, at der står millioner eller milliarder af mennesker i Afrika, Asien eller andre steder og bare venter på, at vi i Danmark træffer beslutning om at behandle mennesker anstændigt og give dem mulighed for at arbejde. Sådan tror jeg altså ikke, at verden ser ud.

Kl. 11:21

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke yderligere bemærkninger. Tak til ordføreren. Så er det Ny Alliances ordfører, hr. Jørgen Poulsen.

Kl. 11:21

(Ordfører)**Jørgen Poulsen (NY):**

Jeg synes, det er meget trist, at vi nu igen står her og taler om den her gruppe af mennesker – mennesker, som har opholdt sig i asylcentre i årevis, ja, nogle af dem i 5, 6, 7, 8, 9 år. Vi står her igen, fordi intet som helst er ændret. Trods alle løfter, trods alle tilsagn og trods alle muligheder for at tage fat i det her, er intet ændret.

Ja, der er kommet et par familier ud af centrene; de er så at sige flyttet lidt op ad vejen. De kan nu sidde i en passiv tilværelse, og det er godt for dem, der har valgt det. Men det løser jo ikke deres problem. Det løser jo ikke det her problem med usikkerhed og uværdighed, som det jo i virkeligheden handler om. Nu kan børnene se deres far sidde foran tv'et i et parcelhus, mens alle andre fædre går på arbejde og gør noget for at hjælpe på deres egen tilværelse.

I Ny Alliance havde vi virkelig forhåbninger om, at man ville gøre noget. Vi har jo da også lyttet til en fru Birthe Rønn Hornbech (*Anden næstformand* (Søren Espersen): ministeren) – ja, men nu var fru Hornbech ikke minister på det tidspunkt – der for godt et år siden i aviserne heller ikke kunne forstå det her, nemlig at de mennesker ikke kunne være med til at arbejde for deres egen forsørgelse.

Vi blev inviteret til forhandlinger, og vi syntes, at det her var rigtig godt. Jeg må sige, at vi havde en rimelig god oplevelse, indtil 20 timer før vi virkelig var sat op til et møde. Så var alting bare slut. Jeg skal sige, at vi på det tidspunkt havde mistet et mandat. Men så var der ikke mere at snakke om. Vi blev endda skoset af ministeren for overhovedet at have kaldt det møde, vi kom til, for forhandlinger.

Jeg synes, det er så bedrøveligt, at det, man aftaler, og det, man stiller i udsigt, er så forskelligt fra det sted, hvor jeg arbejdede indtil nu, og at viljen til at hjælpe de her mennesker svinger fuldstændig med, hvor mange mandater man har. Det kan ikke være rigtigt. Det her problem vil gang på gang komme tilbage til os. For hver ny rapport, der kommer om børnenes forhold og trivsel, vil vi skulle mødes her. For det går ikke væk. Vi kunne sagtens få det til at gå væk.

Kl. 11:24

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er et par korte bemærkninger. Hr. Morten Østergaard.

Morten Østergaard (RV):

Jeg tror, at der er en almindelig nysgerrighed efter at høre om, hvad der foregik i timerne før den behandling, vi sidst havde i Folketinget, nemlig i januar, af en forespørgsel med samme ordlyd, hvor der jo var et flertal uden om regeringen, der ønskede en anden asylpolitik, og hvor Ny Alliance fik nogle løfter om, at de kunne påvirke den aftale, der forelå, og derfor stemte sammen med regeringen om et forslag til vedtagelse.

Det handler jo i dag meget om troværdighed, fordi det handler om, hvorvidt statsministeren har levet op til sit valgløfte. Det har vi hørt statsministeren påstå at han har, på trods af at det åbenlyst er forkert. Nu er vi så inde på en anden type troværdighed, nemlig den parlamentariske troværdighed, altså om en aftale er en aftale, når man laver den med statsministeren.

Mit spørgsmål til hr. Jørgen Poulsen er derfor på baggrund af, at Ny Alliance støtter, at statsministeren sidder, hvor han sidder, og det lyder, om det er sådan, at det er hr. Jørgen Poulsens opfattelse, at en aftale med statsministeren er en aftale.

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 11:25

Jørgen Poulsen (NY):

Ja, jeg går da i hvert fald ud fra, at en aftale med statsministeren er en aftale. Men jeg må da også sige, at det, vi var stillet i udsigt, var brede forhandlinger om at gøre noget for de asylbørn, som var kommet i klemme på asylcentre. Jeg vil så også godt sige det rent ud: Det, vi var med til, var ikke forhandlinger. Der var reelt aldrig forhandlinger.

Kl. 11:26

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Morten Østergaard for endnu en bemærkning.

Kl. 11:26

Morten Østergaard (RV):

Nu begynder jeg lidt at få en sådan deja-vu-fornemmelse, for jeg kan bestemt huske, at statsministeren ved den lejlighed sagde: Der er solidt flertal bag regeringen, og det er godt. Jeg er meget tilfreds med den aftale, som både Dansk Folkeparti og Ny Alliance er med i.

Ved samme lejlighed sagde Ny Alliances leder, hr. Naser Khader: Hvis aftalen ikke bliver ændret, kan vi ikke bakke den op. Vi vil have

indrømmelser, og vi har sagt ja til et forslag til vedtagelse, der giver os mulighed for at påvirke aftalen.

Statsministeren har altså en aftale med Ny Alliance, og ifølge Ny Alliances leder går aftalen ud på, at asylaftalen skal laves om. Derfor spørger jeg hr. Jørgen Poulsen: Har statsministeren levet op til den aftale, som han har lavet med Ny Alliance i forbindelse med den sidste debat – ja eller nej? Kan man stole på de aftaler, som man laver med statsministeren?

Kl. 11:27

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 11:27

Jørgen Poulsen (NY):

Det er da klart, at vi ved den lejlighed har høstet nogle erfaringer, som gør, at vi vil se os meget for, når vi for fremtiden skal indgå aftaler. Jeg har bare forstået det sådan, at det er forhandlingsforløbet i ministeriet, som jeg ikke synes levede op til aftalen, der blev spurgt til, og i og for sig ikke om en bindende aftale med statsministeren.

Kl. 11:27

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Astrid Krag for en kort bemærkning.

Kl. 11:27

Astrid Krag (SF):

Jeg vil sige tak til hr. Jørgen Poulsen for, at han på en meget ærlig måde kaster lys over det forløb, der var efter sidste forespørgselsdebat om det her. Det synes jeg udstiller det enorme forklaringsproblem, som regeringen står med i forhold til de løfter, der blev givet under valgkampen, under forespørgselsdebatten, som hr. Morten Østergaard så fint har citeret fra, og så den situation, vi står med i dag.

Det, som jeg er nysgerrig efter at høre noget mere konkret om, er: Hvad var det helt konkret, som Ny Alliance blev lovet forud for sidste debat, som fik dem til at stemme sammen med regeringen? Hvad var det, Ny Alliance blev lovet? Og fik Ny Alliance så det, de blev lovet?

Kl. 11:28

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 11:28

Jørgen Poulsen (NY):

Jeg vil sige til fru Astrid Krag, at man jo skal passe på med at give et billede af, at det, der lå her i Folketinget til afstemning, ville have løst alle problemerne. Det vidste fru Astrid Krag og det vidste jeg at det ikke gjorde. Det er en myte,

at det ville have åbnet op for alle gode ting. Det, vi blev lovet, var forhandlinger om en bred aftale om asylpolitik i al almindelighed. Dem gik vi til med kæmpestore forventninger, måske for store forventninger, for vi kom hankeløse hjem. Jeg viger da ikke tilbage fra at sige, at vi følte, at vi blev snydt, så vandet drev af os.

Jeg havde disse forhåbninger, men jeg siger bare: Er det ikke bedre nu at kigge fremad og fælles forsøge at gøre, hvad vi kan for de her mennesker? Det er dem, vi skal tænke på.

Kl. 11:29

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Astrid Krag for den sidste korte bemærkning.

Kl. 11:29

Astrid Krag (SF):

Jeg vil også meget gerne kvittere for, at Ny Alliance i dag er med til det forslag til vedtagelse, som vi har fremsat fra oppositionens side, hvor vi lige præcis kommer ind på, hvad det er for en flerhed af tiltag, der skal til, hvis vi skal løse den meget, meget ulykkelige situation med de afviste asylansøgere på vores asylcentre, som vi står i.

Jeg bliver alligevel nødt til at spørge hr. Jørgen Poulsen: Når nu hr. Jørgen Poulsen fortæller, at Ny Alliance blev lovet en bred aftale, der lige præcis skulle gå ind og løse den flerhed af problemer, som vi står med, og ikke alene omhandle muligheden for at flytte ud af centrene, og når den aftale meget øjensynligt ikke er der, og når vi igen har været vidner til en regering, som har lovet en ting og så ikke givet den – det skete først under valgkampen, så skete det over for Ny Alliance op til den sidste forespørgselsdebat – kan Ny Alliance så have tillid til en regering, som løber fra løfter, som den både har givet til den danske vælgerbefolkning og senere også til Ny Alliance?

Kl. 11:30

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Jørgen Poulsen.

Kl. 11:30

Jørgen Poulsen (NY):

Vi blev naturligvis ikke lovet en aftale. Vi blev lovet forhandlinger om at få en bred aftale om de her ting. Det er da klart, at det giver anledning til overvejelser, når det så ikke bliver til forhandlinger, hvilket jeg ikke mener at der har været. Der slutter den for så vidt.

Det her er jo ikke synd for Ny Alliance. Det er synd for de mennesker, som stadig væk lever

den her passive tilværelse i asylcentre. Og jeg ville gerne have alle med til, at vi sammen kan gøre noget for de mennesker.

Kl. 11:31

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den næste, der har meldt sig for en kort bemærkning, er hr. Henrik Dam Kristensen.

Kl. 11:31

Henrik Dam Kristensen (S):

Jeg forstod af en kort bemærkning, at hr. Jørgen Poulsen mener, man har høstet erfaringer, og jeg forstod lidt senere, at de erfaringer udmøntede sig i, at vi blev snydt, så vandet drev. Det er selvfølgelig også en erfaring at have med i bagagen.

I sin redegørelse omtalte statsministeren den undersøgelse, man nu er i gang med, og sagde, og når den er færdig, vil man lave en langsigtet aftale. Jeg bemærkede, at i modsætning til andre gange talte statsministeren nu ikke om en bred aftale, men om en langsigtet aftale, og derfor vil jeg spørge hr. Jørgen Poulsen: Med de erfaringer, hr. Jørgen Poulsen og Ny Alliance har med forhandlinger på området her med regeringen, hvilke forhåbninger har hr. Jørgen Poulsen så nu til det tilsagn, statsministeren gav i begyndelsen af debatten, om en langsigtet aftale?

Kl. 11:32

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Jørgen Poulsen.

Kl. 11:32

Jørgen Poulsen (NY):

Ja, erfaringerne er jo selvfølgelig bitre, når det gælder det konkrete. Men jeg vil måske snarere sige, at den rigtige erfaring, vi har gjort, jo er med hensyn til mandattallet her i Folketinget, og derfor er det sådan, at skal vi have flyttet det her, kræver det jo, at vi får mandater nok til at flytte det. Det er måske en bitter erfaring, når det handler om mennesker, men sådan er det.

Med hensyn til det andet om undersøgelsen nærer jeg ikke nogen voldsom stor tiltro til den, når jeg hører statsministeren sige her i dag, at hvis vi bare talte om arbejde, jamen så ville Danmark blive mere attraktivt end alle andre lande; jeg tror, det var det udtryk, statsministeren brugte. Hvor ved statsministeren egentlig det fra? Det er jo sådan, at i en lang række af de lande, vi sammenligner os med, har asylansøgere netop mulighed for og ret til beskæftigelse.

Kl. 11:33

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Henrik Dam Kristensen for den sidste korte bemærkning.

Kl. 11:33

Henrik Dam Kristensen (S):

Må jeg forstå hr. Jørgen Poulsens sidste svar sådan, at hr. Jørgen Poulsen og Ny Alliance i realiteten har oplevet to faser? Først en fase, hvor det var sådan, at der var lidt tvivl om, hvor flertallet i Folketinget var, og hvor der var en eller anden form for lydhørhed fra regeringens og statsministerens side, og så en anden fase, hvor det er sådan, at der nu ikke længere er tvivl om, hvor flertallet er, da der jo desværre var en fra Ny Alliance, der meldte sig ind i Venstre, så VKO fik det absolut flertal, og at det fra det øjeblik var en anden statsminister og en anden regering, som var ligeglade med brede aftaler og den slags ting. Er det sådan, man kan forstå svaret?

Kl. 11:34

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Jørgen Poulsen.

Kl. 11:34

Jørgen Poulsen (NY):

Det må jeg jo desværre sige ikke ligger langt fra det billede, som står tegnet efter det, vi har været igennem.

Kl. 11:34

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Så har jeg to mere for korte bemærkninger, og den første er fru Karen Ellemann.

Kl. 11:34

Karen Ellemann (V):

Nu er hr. Jørgen Poulsen og jeg jo begge nyvalgte, og derfor kan man måske tale om, at vores erfaringsgrundlag i forhold til, hvorvidt man indgår i forhandlinger eller ej, ikke er så stort. Men ikke desto mindre er det meget, meget klart min opfattelse, at vi ved gentagne møder har siddet sammen ved et forhandlingsbord, og det vil jeg meget gerne have hr. Jørgen Poulsens bekræftelse på.

Kl. 11:35

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Jørgen Poulsen.

Kl. 11:35

Jørgen Poulsen (NY):

Vi havde tre møder. Vi fremlagde fra Ny Alliance, hvad vi selv mente var meget konstruktive tanker, og vi stillede spørgsmål til ministeren og fik svar på dem fra embedsværket. Men jeg har ikke nogen erindring om andet end forhandlinger frem til det tidspunkt, hvor der absolut ikke var flere ting at snakke om. Vi kom aldrig til reelle forhandlinger, vi sluttede 20 timer før det sidst berammede møde.

Kl. 11:36

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Karen Ellemann for den anden og sidste korte bemærkning.

Kl. 11:36

Karen Ellemann (V):

Den første del af svaret vil jeg jo klart konkludere som et tydeligt ja. Hr. Jørgen Poulsen deltog sammen med bl.a. fru Helle Sjelle og mig i forhandlinger, men det lader ikke til, at jeg kan få den tydelige bekræftelse, hvilket naturligvis undrer mig.

Da jeg selv stod på talerstolen, var det også derfor, jeg svarede hr. Jørgen Poulsen, at nu er det jo således, at hvis man går til et forhandlingsbord med et alt eller intet-billede inde i sit hoved, som Ny Alliance jo netop gjorde, er det måske ikke uforståeligt, at man må konstatere, at forhandlinger får en ende, når man må konstatere, at man ikke kan nå til enighed. Ny Alliance var fasttømret på, at det handlede om, at asylansøgere skulle have arbejdstilladelse i Danmark.

Kl. 11:37

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Jørgen Poulsen.

Kl. 11:37

Jørgen Poulsen (NY):

Nu synes jeg ikke, fru Karen Ellemann skal pådutte Ny Alliance, at vi kom til disse forhandlinger med ultimative krav. Vi kom med meget bløde, runde formuleringer som selvforsørgelse. Jeg skal ikke komme ind på, hvad fru Karen Ellemann kom med til forhandlingerne – lad det være – men det ultimative opstod i det øjeblik, vi manglede et mandat. Så enkelt er det, må jeg sige til fru Karen Ellemann.

Kl. 11:37

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den næste, der har bedt om en kort bemærkning, er fru Margrethe Vestager.

Kl. 11:37

Margrethe Vestager (RV):

Jeg kan meget godt lide hr. Jørgen Poulsens vinkel på det her, nemlig at det er vigtigt at se, om vi kan finde løsninger, for det her spørgsmål rækker jo langt ud over partipolitik – i virkeligheden har det ikke meget med partipolitik at gøre. Det er et spørgsmål om almindelig rimelighed for de vilkår, som mennesker lever under, når vi har ansvaret for det.

Hvis man så ser på mulighederne for at finde de løsninger, og når hr. Jørgen Poulsen siger, som den socialdemokratiske ordfører også cite-

rede hr. Jørgen Poulsen for, at vi blev snydt, så vandet drev, så er mit spørgsmål det enkle: Hvem snød?

Kl. 11:38

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Jørgen Poulsen.

Kl. 11:38

Jørgen Poulsen (NY):

Lad mig svare fru Margrethe Vestager: Det er jo ikke sådan, at Ny Alliance er forlovet med hverken den ene eller den anden side. Vi er efter vores egne begreber sat i verden for at gøre en forskel, og der, hvor vi gerne vil gøre en forskel, er for de her mennesker på asylcentre, som har været her år efter år, og som bliver nedbrudt af den passive tilværelse, de har. Det er dem, vi har i fokus, det er ofrene, vi har i fokus. Og så vil vi gerne have fremmet det så godt, vi kan. Vi så en enestående chance for at fremme det ved at tale med regeringspartierne, med statsministeren. Det var forholdet. Så blev forholdet et andet, og derfor står vi her igen i dag.

Kl. 11:39

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Margrethe Vestager for anden og sidste korte bemærkning.

Kl. 11:39

Margrethe Vestager (RV):

Jeg forstod det faktisk ikke helt. Der er jo stor respekt for Ny Alliances mål og stor respekt for den menneskelige indlevelse, som hr. Jørgen Poulsen står for. Men når det er interessant at diskutere det, er det jo, fordi det er vigtigt at vide, om man kan have tillid til forhandlingsparterne, for det, der er reglen på Christiansborg, som det er i en købmandsbutik, som det er i en familie, er, at en aftale er en aftale. Hvis vi ud over vores partipolitiske interesser netop af det fælles hensyn til nogle mennesker, som vi har et ansvar for, skal kunne finde en fremadrettet vej, så er det vigtigt at vide, om man kan have tillid til forhandlingsparter.

Så efter den diskussion, der har været her i dag, må jeg sige, at hr. Jørgen Poulsen har givet det klare indtryk, at det er meget vanskeligt at have tillid til regeringen.

Kl. 11:40

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Jørgen Poulsen.

Kl. 11:40

Jørgen Poulsen (NY):

Jeg vil sige til fru Margrethe Vestager: Det er jo rigtigt, at jeg vedgår, at det gjaldt nogle erfaringer, som man jo bærer med sig, men når man vil

kigge fremad, så skal man jo ikke altid kun tage de tabte slag, man må jo også forsøge at vinde nye mål og forsøge at komme videre. Jeg står ikke her og giver en tillids- eller mistillidsrklæring til hverken oppositionen eller regeringen eller statsministeren. Jeg siger: Det her var nogle erfaringer, der gjorde ondt. Vi vil kæmpe med de midler, som måtte findes, ved hjælp af de gode partier, der måtte støtter os, og vi er ikke dogmatiske, med hensyn til hvem det måtte være.

Kl. 11:42

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den sidste, der har bedt om en kort bemærkning, er hr. Peter Skaarup.

Kl. 11:42

Peter Skaarup (DF):

Jeg ved ikke, om der er så meget grund til at hæfte sig ved, om der var møder eller forhandlinger og alt det, som der har været nogle spørgsmål om. Men det, jeg synes, hr. Jørgen Poulsen egentlig skulle hæfte sig ved, er, hvordan situationen er, hvad det er for nogle løsninger, der er skabt.

Så jeg vil godt spørge hr. Jørgen Poulsen, om han ikke kan bekræfte, at det er positivt, at der siden 2003, hvor der var 2.751 afviste asylansøgere i Danmark, der ikke kunne sendes tilbage, er sket det, at der nu i slutningen af 2007 kun er 745. Altså, man har barberet det antal ned ved den fornuftige politik, der er ført, til et langt mindre tal og dermed hjulpet mange mennesker i retning af et ordentligt liv, som de ikke skal leve i den situation, som hr. Jørgen Poulsen kritiserer.

Vil hr. Jørgen Poulsen ikke også bekræfte, at der hvert eneste år inden for de seneste år er skabt forbedringer for de afviste asylansøgere, børnefamilierne? Der er skabt forbedrede forhold, så det ser vel egentlig ikke så sort ud, som det nogle gange males op.

Kl. 11:43

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Jørgen Poulsen.

Kl. 11:43

Jørgen Poulsen (NY):

Det kan jo ikke tilbagevises, at forholdene for de mennesker, der opholder sig i asylcentre, er langt bedre i dag, end de var for 5 år siden eller 10 år siden; det er jo en kendsgerning.

Men jeg vil sige til hr. Peter Skaarup, at vi jo her ikke taler om fodboldstøvler til drengene eller gardiner på værelserne. Vi taler om mennesker, som lever dag efter dag i en usikkerhed; vi

taler om mennesker, som har været her i 6, 7 og 8 år; og det, jeg spørger om, er: Kunne vi ikke gøre noget for dem, som ikke åbner den ladeport, som ingen af os vil åbne? Kunne vi ikke gøre noget anstændigt, så de kunne få – skal vi sige? – en værdig tilværelse, mens de var her, og så de var bedre rustet den dag, vi sendte dem hjem? Der er da ingen grund til at sende dem hjem på en bære. De lande har så hårdt brug for, at de har både kræfter og overskud. Det er bare det, og vi kan gøre det.

Kl. 11:44

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Peter Skaarup for den anden og sidste korte bemærkning.

Kl. 11:44

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil bare sige til hr. Jørgen Poulsen, at det jo er det, der arbejdes på. Der er jo – som vi så er enige om – gennemført en række forbedringer over nogle år for den stadig mindre gruppe, der er tale om. Der er sat et arbejde i gang fra regeringens side, hvor man undersøger, om der på nogen måde er noget, vi kan lære andre steder fra, og så er det, der i forslaget til vedtagelse står, at det skal der så tales med de politiske partier om. Så jeg synes egentlig, man er i gang med at kigge på den retning, som hr. Jørgen Poulsen her taler for. Der er lavet den aftale, der er, hvor særlig familier med børn får det tilbud, de nu gør.

Men jeg var da glad for, at hr. Jørgen Poulsen bekræftede, at forholdene er blevet forbedret siden for 5-10 år siden, for et af målene med tingene er jo netop, at den opgave, vi står over for, bliver mindre, sådan at vi kan få taget ordentligt hånd om integrationen, om de forhold, som skal være i orden.

Så i det store og hele synes jeg egentlig ikke, at hr. Jørgen Poulsen behøver at dele det syn – der sådan meget er sortsyn – som en række partier herinde har, der synes, at det hele er blevet værre. Det er det jo ikke.

Kl. 11:45

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Jørgen Poulsen.

Kl. 11:45

Jørgen Poulsen (NY):

Jeg vil bare gøre hr. Peter Skaarup opmærksom på, at det ikke har været hjælpsomt med alle de plageforanstaltninger og motivationsfremmende foranstaltninger som madkasseordningen og andre plageforanstaltninger. Det har ikke været motivationsfremmende. Det har faktisk modvir-

ket disse menneskers lyst og evne til at vende hjem.

Men jeg er glad for at høre, at også Dansk Folkeparti vil være med til at forbedre forholdene, for der er noget, jeg ikke kan forstå. Når mennesker har været i vores varetægt i så lang tid, har siddet her i så mange år, så må staten vel også have et ansvar, og dermed bliver det en gruppe, som vi må gøre noget specielt for.

Kl. 11:46

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger, så jeg siger tak til ordføreren.

Inden jeg giver ordet til integrationsministeren, skal jeg lige meddele, at hr. Morten Østergaard har bedt om en anden ordførerrunde, så de andre ordførere kan forberede sig på, om de vil på eller ej.

Så skal jeg give ordet til integrationsministeren.

Kl. 11:47

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jeg synes, det er på sin plads ganske kort nu her, hvor vi vel nærmer os slutningen, at få kommenteret et par af de faldne bemærkninger, men først og fremmest at få kommenteret det forslag til vedtagelse, der er fremsat af hr. Morten Østergaard, hr. Henrik Dam Kristensen, fru Astrid Krag, fru Line Barfod, hr. Jørgen Poulsen, fru Gitte Seeberg og hr. Lars-Emil Johansen. Der har jo været megen tale om, at regeringen ikke har villet forhandle, og at man ikke har været til forhandlinger. Hvis det her skal være et forhandlingsoplæg, så må jeg sige, at man ikke har forstået, hvad forhandling er. Nu begynder man altså at stille krav om, hvordan det skal være, og så har man ellers en række punkter, som man ved er stik imod regeringens politik.

Jeg synes, at oppositionens ordførere i dag har kredset som katten om den varme grød. Man vil have bedre forhold på asylcentre, men man kan ikke modsige den påstand, der er kommet fra ordførerne fra regeringspartierne og vist også fra Dansk Folkeparti og mig selv om, at vilkårene i asylcentre aldrig har været bedre end nu. Partierne har tidligere haft muligheden, dengang de havde flertal. Der var forholdene rent ud sagt elendige sammenlignet med i dag. Det har man ikke modsagt, og det kan man heller ikke modsige.

Skulle vi dog ikke være ærlige og sige, at det her drejer sig om, at oppositionen vil have flere opholdstilladelser? Det drejer sig om, at opposi-

tionen vil have udvidet flygtningebegrebet. Socialdemokratiet siger godt nok noget andet, men konsekvenserne er jo, at der bliver flere opholdstilladelser, for hvis man skal lave noget sammen med SF, som ønsker UNHCR's langt bredere begreb og langt mere generelle måde at vurdere tingene på, er vi jo tilbage til Socialdemokratiets politik i 1980'erne, og det ønsker det flertal, der står bag den nuværende udlændingepolitik, under ingen omstændigheder. Det synes jeg bare man skulle sige ærligt. Det drejer sig om, at man vil have flere opholdstilladelser, man vil udvide begrebet, for det er jo alternativet. Man kan jo ikke komme her og sige, at personer, som Flygtningenævnet, et uafhængigt nævn, har besluttet skal afvises – de skal sendes ud, fordi de ikke er berettiget til asyl – skal blive her og arbejde på lige fod med andre borgere. Det er jo flere opholdstilladelser. Det synes jeg man skal sige ærligt.

Hvorfor er det så, at vi ikke bare lige giver amnesti til 500 mennesker, for det kunne man da godt, som nogle siger? Ja, det kunne man da sagtens, og det har de partier jo også forsøgt tidligere og fået held til med palæstinenserloven. Men de partier, der står bag den her udlændingepolitik, går altså ind for lighed for loven. Det drejer sig om, at der er en fast og fair udlændingepolitik med nogle klare begrænsninger og kriterier i udlændingeloven. Der er tale om, at vi har et system, som jeg klart redegjorde for i samrådet i går, som betyder, at et domstolslignende uafhængigt nævn med procedure og advokater og det hele træffer afgørelserne. Det system ønsker vi at opretholde. Når der så er nogle personer, der ikke vil efterkomme myndighedernes pålæg om at rejse ud, må vi intensivere indsatsen for at få dem ud. Når de ikke vil med det gode, så med noget andet. Men alligevel – til trods for at de sidder myndighedernes krav, myndighedernes afgørelser, overhørig – har vi forbedret og forbedret og forbedret vilkårene, sådan så også halvdelen af asylbørnene nu kan klare sig i en dansk skole.

Jeg synes, man skulle sige det rent ud, nemlig at forholdene var elendige under den socialdemokratiske regering i forhold til i dag, og så skulle man sige ærligt, at det, man ønsker, er flere opholdstilladelser. Det er jo det, man har sagt. Efter ½ år skal man have lov til at arbejde – jamen det kræver en opholdstilladelse. Jeg synes, man skal sige det rent ud. Der er en uenighed der, og på det punkt er jeg nødt til at sige, at vi ikke kan nå hinanden. Jeg forsøgte med Ny Alli-

ance, og det tror jeg også at Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti kan bekræfte. Vi forsøgte med forskellige papirer. Vi vred og vi vendte os for at prøve at finde nogle løsninger, men det endte altid med, at Ny Alliance ville have – nu kalder man det selvforsørgelse, det gjorde man også dengang – reelt arbejde. Der var ikke andre muligheder. I hvert fald kunne Ny Alliance ikke finde noget alternativ, og det kunne vi heller ikke, andet end det blev almindeligt arbejde. Det kan vi ikke. Hvorfor kan vi ikke det? Det vil undergrave hele asylsystemet. Det er at give flere opholdstilladelser. Det er at sige til hele omverdenen: Bare I holder ud ½ år i Danmark, kan I få opholdstilladelse alle sammen. Det er det, fru Helle Thorning-Schmidt fremførte i valgkampen, og det er det, der nu står i forslaget til vedtagelse. Det er altså alenlangt fra regeringens politik. Man bomber politikken 20 år tilbage, og der synes jeg bare man skulle være ærlig og sige, at sådan er det. Det kan vi aldrig nå til enighed om. Vi har den rigtige udlændingepolitik, hvor der nu virkelig er kræfter til at foretage en integration af de mennesker, der er her, og det er det, der tæller.

Kl. 11:52

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Jeg må bede integrationsministeren om at blive stående. Der er et par korte bemærkninger, og den første er fra hr. Morten Østergaard.

Kl. 11:52

Morten Østergaard (RV):

Det er jo egentlig fantastisk, at integrationsministeren ikke engang har fundet anledning til at invitere Folketingets partier til at afprøve synspunkterne, på trods af at der står i regeringsgrundlaget, at man vil søge den bredest mulige opbakning. Man må sige, at her har vi da en minister, der er fløjtende ligeglad med bredt samarbejde og ikke har noget som helst ønske om at opnå det.

Men ministeren syntes også fuldstændig fløjtende ligeglad med, hvad ministeren selv har ment, da hun ikke var tynget af at have ministeransvar. Dengang sagde ministeren i en kronik i Berlingske Tidende den 27. marts, at vi i disse år modtager masser af flygtninge, der får arbejdstilladelse, fordi vi mangler arbejdskraft. Hvorfor i alverden skulle afviste asylansøgere ikke også kunne hjælpe Danmark med at afhjælpe mangelen på arbejdskraft?

Rengøringselskabet ISS har efterfølgende skrevet, at de da er villige til at ansætte dem alle sammen.

Så der er det bare vi spørger integrationsministeren: Er det i virkeligheden sådan, at den politiske realitet har indfundet sig, men at ministeren inderst inde sådan set også mener, at der er meget fornuft i, at folk får lov til at gå til hånde, mens de er her og venter på at kunne blive sendt hjem?

Kl. 11:53

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Integrationsministeren.

Kl. 11:53

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jeg kan fuldstændig vedkende mig de artikler, jeg skriver i aviserne. Det er ikke den politiske realitet, der har indfundet sig med hensyn til det spørgsmål, jeg rejste om arbejde, og som var et spørgsmål, jeg rejste, efter i 90 pct. af artiklen at have gjort rede for alle de dilemmaer, der er, og faktisk torndede mod de uansvarlige holdninger, som andre partier her i Folketinget udviser.

Det er rigtigt, at jeg så rejste spørgsmålet om arbejde, og det er præcis det, vi fra V og K og Dansk Folkepartis side forsøgte, altså sammen med Ny Alliance at se, om vi kunne finde nogle praktikantordninger, nogle ordninger, som ikke stødte imod de almindelige arbejdsmarkedsregler. Det kunne vi ikke. Jeg skal ikke sige, at de ikke findes, men det kunne vi ikke. Vi prøvede at komme med en række forskellige forslag, og embedsmændene vred og vendte sig, men det stødte på, at Ny Alliance ville gå videre, og det kunne vi andre ikke være med til.

Vedrørende at gå til hånde kan jeg sige, at sådan er det faktisk også i dag. Det kan man. Der er muligheder for forskellige former for aktivering i dag for asylsøgere, og det glemmer man hele tiden. Jeg oversender gerne et stykke papir om, hvor mange muligheder der allerede er.

Kl. 11:55

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Morten Østergaard for en anden og sidste kort bemærkning.

Kl. 11:55

Morten Østergaard (RV):

Det må da være forfærdeligt for fru Birthe Rønn Hornbech som folketingsmedlem og nu som integrationsminister at have bevæget sig rundt i den tåge af uvidenhed, på trods af at ministeren ofte selv hævder nærmest at være den i nationen, der har beskæftiget sig mest med udlændingepolitik. Men man har altså bevæget sig rundt i en tåge af uvidenhed, da man skrev kronikken, og det er selvfølgelig rart, at ministeren

er blevet klogere. Jeg tror, at vi fra radikal side ret klart kan sige, at vi hellere havde set, at ministeren stod fast på sine holdninger i stedet for at lade de politiske realiteter forsøge at gøre en dyd ud af nødvendighed.

Men så må jeg bare sige, at når ministeren nu har sagt det, der er sagt her, tror jeg, at vi kan være enige om, hvis vi skal skære ind til benet, at det, der foreslås her, alene er, at de, man ikke kan tvangsudsende, og som ikke ønsker at rejse ud frivilligt, ikke partout skal bo i et center, og at de skal have lov til at gå til hånde og afhjælpe den manglende arbejdskraft på det danske arbejdsmarked. Det var det, ministeren skrev i sin kronik, det står ikke i nogen lov. Så der er ingen forskel på det, der ligger her, og det, ministeren skrev i sin kronik. Den eneste forskel er, at ministeren ikke var minister dengang.

Kl. 11:56

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Integrationsministeren.

Kl. 11:56

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Det er jeg fuldstændig uenig i. Jeg læser den på en anden måde, og jeg må altså igen hævde, at man har muligheder for forskellige aktiveringer og for at gå til hånde i dag. Og så er jeg i øvrigt ikke enig i, at man går i en tåge, fordi man søger efter nye muligheder, når man ikke ved nok. Det er faktisk sådan, at jo mere man ved, jo mere ved man også man ikke ved. Derfor befinder man sig ikke i en tåge, når man søger nye oplysninger.

Kl. 11:56

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Det næste korte bemærkning er fra fru Astrid Krag.

Kl. 11:56

Astrid Krag (SF):

Jeg må altså også sige, at jeg synes, at jeg oplever en minister, der skyggebokser noget så voldsomt; skyggebokser mod særlove, skyggebokser mod ændret udlændingepolitik og et udvidet antal opholdstilladelser. Det er jo ikke det, det her forslag går ud på. Når ministeren snakker om, at det her ville åbne en ladeport, og at vi ville se folk, der kom vrimlende til Danmark, må man bare sige, at vi i Danmark åbenbart har grundløspceduren og bortset fra med fire konkrete lande har vi aftaler med alle andre lande, der gør, at vi kan tvangshjemsende folk, når de får afslag på asyl. Så det her billede, ministeren prøver at tegne af, at vi vil gøre grundlæggende

op med den asylpolitik, man har, med det forslag til vedtagelse, der er fremsat, er falsk.

Men måske skyggeboksér ministeren så meget for at overbevise sig selv om, at hun kan holde til den situation, som hr. Morten Østergaard også så fint opridsede, nemlig at hun faktisk har sagt det stik modsatte for under 1 år siden.

Men så vil jeg sige, at ministeren siger, at vilkårene ikke har været bedre på centrene. Det siger vi så, men er ministeren så ikke også enig i, at situationen på centrene i dag er grundlæggende og fundamental anderledes, end den tidligere har været, fordi der sidder så mange mennesker, der har siddet der i så mange år? Det har vi jo oplevet tidligere. Centrene har været beregnet til korte ophold, og nu er der mennesker, der har siddet der i mange år, fordi der er fire lande, vi ikke kan få tvangshjemsendelsesaftaler med. Er ministeren ikke enig i, at det er en ny situation, som måske også kræver og fordrer, at vi bør tænke nyt?

Kl. 11:58

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Integrationsministeren.

Kl. 11:58

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Vi er alle enige om, at det er en meget beklagelig situation, at der er så mange, der nægter at udrejse over så lang tid. Derfor har vi jo også givet mulighed for, at børnefamilierne kan flytte ud, vi har givet børnene stedse bedre muligheder, også for at modtage hjælp på den ene eller anden måde – uddannelse, skole osv. – men det nytter altså ikke noget, at man prøver at tale udenom. Det, der klart står i den vedtagelse, er, at man jo ikke engang vil være med til tvangshjemsendelse. Det vil man jo ikke, for det skal ikke være efter det danske Flygtningenævns. Det skal være, når UNHCR synes, at det er rigtigt, og når oppositionen synes, at det er rigtigt, for der er slet ikke noget om Flygtningenævnet, men om de aktuelle forhold i landet, og det er jo altså noget, oppositionen skal bestemme sammen med UNHCR. Man skal ikke effektuere den danske lovgivning, man skal ikke effektuere Flygtningenævnets afgørelser. Nej, man vil have flere opholdstilladelser og flere mennesker, der bliver lovligt i landet. Det er ikke regeringens politik.

Kl. 11:59

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Fru Astrid Krag for den sidste korte bemærkning.

Kl. 11:59

Astrid Krag (SF):

Jeg skal være ærlig og sige, at jeg synes, at det er en mærkelig diskussion, vi skal stå her og have med ministeren. Jeg ser ikke UNHCR nævnt noget sted i forslaget til vedtagelse, og alligevel er det det, som ministeren bliver ved med at henvise til. Jeg oplever en minister, der taler udenom og opbygger nogle stråmænd at slås imod i stedet for faktisk at forholde sig til det konkrete problem, vi står med.

Derfor vil jeg også sige, at det godt kan være, at ministeren mener, vi har givet børnefamilierne mulighed for at flytte ud, men det er jo først efter 3 år, det er kun børnefamilier fra fire udvalgte lande, og det skal være familier med særlige behov. Er ministeren ikke enig i, at det jo f.eks. for den kvinde, jeg mødte i Center Sandholm, som har været her i 7 år, og hvis mand er blevet så psykisk syg, at hun ikke tør være alene med ham, ikke er et tilbud, hun kan sige ja til, nemlig at flytte uden for centeret? De har brug for den hjælp, de kan få på centeret. Er ministeren ikke enig i, at hvis vi for alvor skulle have et tilbud, der battede, til de her familier, altså hvis vi skulle give dem et tilbud, de faktisk kunne sige ja til, skulle tilbuddet hedde, at alle familier kunne flytte ud senest efter 1 år – jeg så helst efter 6 måneder – hvor vi ved, at børnene begynder at tage alvorligt skade?

Kl. 12:00

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Integrationsministeren.

Kl. 12:00

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Når jeg bliver ved med at nævne UNHCR, er det, fordi – og det kan fru Astrid Krag forsikre sig om ved at læse forhandlingerne, når de er færdige og på tryk – fru Astrid Krag også i dag har nævnt UNHCR. Fru Astrid Krag nævner UNHCR, hver eneste gang der er samråd, og hver eneste gang må jeg svare: Regeringen fastholder den danske udlændingelov og det danske system med det danske Flygtningenævns. Det er det, fru Astrid Krag hele tiden forsøger at undergrave, og det opfatter jeg også vedtagelsen giver udtryk for. Det er jo så det, som Socialdemokratiet åbenbart også ser på, når man taler om de aktuelle forhold i landet, for så har man dermed sagt, at man ikke accepterer Flygtningenævnets afgørelse. Flygtningenævnet har netop truffet afgørelse efter indhentelse af oplysninger

om de aktuelle forhold i landet, og det er det, man ikke ønsker at acceptere fra Socialdemokratiets, fra SF's og fra flere andre partiers side.

Kl. 12:01

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den næste korte bemærkning er fra hr. Henrik Dam Kristensen.

Kl. 12:01

Henrik Dam Kristensen (S):

Jeg vil sige, at det egentlig er sjældent, jeg har hørt en så skarp, men også manipulerende tale fra en minister. Jeg sad undervejs og tænkte på, at det her må ende med, at statsministeren går på talerstolen og udskriver folketingsvalg, for det var jo en ren valgkampstale, der blev holdt her. Den var manipulerende, postulerende om oppositionens hensigt, særlov, amnesti, og jeg ved ikke hvad. Den fik simpelt hen ikke for lidt.

Man kan jo vente og se, om statsministeren går på talerstolen og udskriver valg, men det tror jeg næppe han gør. Hvis statsministeren ikke går på talerstolen og udskriver valg, må jeg spørge, om det her i realiteten så var det, der var ministerens svar til oppositionen, nemlig at hun under ingen omstændigheder ønsker at forhandle med oppositionen om noget, der har med min ressort at gøre?

Kl. 12:02

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Integrationsministeren.

Kl. 12:02

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Det, jeg forholder mig til, er, at Socialdemokratiet er med i en vedtagelse, hvor der står, at der skal indkaldes til forhandlinger, og så skal det være på en bestemt måde. Det er det, jeg forholder mig til.

Der har Socialdemokratiet jo indskibet sig i en politik, der ligger langt fra den politik, som i hvert fald tidligere ordførere fra Socialdemokratiet egentlig tilsluttede sig.

Det kan da godt være, at hr. Henrik Dam Kristensen opfatter det som en valgkampstale fra min side. Det har jeg intet imod, for jeg siger præcis det samme, som jeg sagde i valgkampen, og jeg mener præcis det samme, som jeg mente i valgkampen, og det bliver jeg nu ved med at mene på det her fundamentale punkt. For det er så afgørende for hele tilliden til asylpolitikken og asylsystemet i det hele taget, at man ved, at hvis der er givet afslag i Danmark, så er det altså alvor, så skal man udsendes, og danske myndigheder vil arbejde for de udsendelser igen og

igen, indtil de lykkes, for ellers er der ingen tillid til asylpolitikken, så betyder det ikke noget. Det er præcis den undergravning af hele asylsystemet, som Socialdemokratiets leder var fremme med i valgkampen, og som man nu kan læse sort på hvidt i dette forslag til vedtagelse.

Kl. 12:03

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Henrik Dam Kristensen for anden og sidste korte bemærkning.

Kl. 12:03

Henrik Dam Kristensen (S):

Jeg har ikke på noget tidspunkt i dag sat spørgsmålstegn ved myndighedsafgørelser, og at de skal effektueres. Jeg tror faktisk, jeg et par gange har sagt, at vi er fuldstændig enige i det. Der er ikke nogen ændring i forhold til lovgivningen.

Vi har en situation, hvor der er nogle mennesker på sytten, syvende, ottende, niende år, som ikke kan sendes hjem, og alle har erkendt, at der da er nogle forhold for dem, som ikke er rimelige og fair. Det, vi så har givet udtryk for, er, at vi gerne vil gøre noget for disse mennesker.

Så er det, ministeren får trang til at manipulere med det, og det er selvfølgelig ministerens egen afgørelse. Jeg vil bare gerne forsikre ministeren om, at det her ikke handler om, at der skal laves om i forhold til den gældende politik på det her område.

Kl. 12:04

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Integrationsministeren.

Kl. 12:04

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jamen jeg er nødt til at sige, at så er hr. Henrik Dam Kristensen enten blevet snydt, da han gik med til dette forslag til vedtagelse, eller også har han ikke fået læst det i farten. For jeg er altså nødt til at gentage:

Reglerne er sådan i dag, at tvangshjemsendelse sker på grundlag af Flygtningenævnets afgørelse – og så selvfølgelig efter aftale, som der også står her. Men så tilføjer man jo noget her, for man stiller nogle nye krav, som ikke er Flygtningenævnets afgørelse, og som hedder, at aktuelle forhold i landet skal være forsvarlige.

Hvad er det for noget? Jamen det er præcis det, som Flygtningenævnet har truffet afgørelse om, og det er jo den samme diskussion som i samrådet i går om udvisningen af de kriminelle. Man prøver hele tiden at dølge, at det, man ikke vil, er at acceptere Flygtningenævnets afgørelser, for ellers havde man jo ikke tilføjet det sid-

ste. Så havde man jo bare skrevet, at de, der er afvist af Flygtningenævnet, skal udsendes.

Man stiller nye betingelser her, og jeg har omhyggeligt, også i går, forklaret, at når Flygtningenævnet har truffet afgørelse, er der selvfølgelig taget hensyn til de internationale konventioner, der enten direkte er inkorporeret i dansk ret, eller som Danmark har tilsluttet sig. Statsministeren har jo fra den første dag, han blev statsminister, omhyggeligt understreget det i det første regeringsgrundlag, nemlig at vi overholder konventioner, og det er gentaget igen og igen. Men det ligger i Flygtningenævnets afgørelse.

Det, der er det fatale, vil jeg sige til hr. Henrik Dam Kristensen, ved det sidste afsnit i det her forslag til vedtagelse, er, at man ligesom andre partier i går i samrådet bliver ved med at så tvivl og altså ikke ønsker det system, som vi har i dag. Vi synes, at det er et godt system, fordi det er et uafhængigt Flygtningenævn.

Kl. 12:05

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den næste, der har bedt om korte bemærkninger, er fru Line Barfod.

Kl. 12:05

Line Barfod (EL):

Det er jo noget mærkværdigt at høre både debatten og også ministeren her til sidst argumentere imod hvad som helst, som hverken står i forslaget til vedtagelse eller er blevet foreslået under debatten.

Derfor vil jeg gerne høre, hvad ministerens bud er på, hvad der skal gøres for at undgå, at mennesker bliver nedbrudt. Hvad vil ministeren gøre for, at vi ikke skal blive ved med at opleve, at mennesker bliver så nedbrudte, at det ender med, at de må have en humanitær opholdstilladelse, men at vi i stedet kan sikre, at de får mulighed for at blive bygget op og blive så stærke, at de er i stand til både at klare forholdene for sig selv her i Danmark, og, når der bliver fred i deres land, kan rejse tilbage og være med til at bygge det land op?

Kl. 12:06

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Integrationsministeren.

Kl. 12:06

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jeg køber altså ikke det udgangspunkt. Der er tale om nogle mennesker, der nægter at rette sig efter danske myndigheders afgørelser. Der er andre asylsøgere, der retter sig efter dem og pænt tager hjem. Men man ønsker altså en ulige

behandling, sådan at de, der ikke retter sig efter afgørelsen, nærmest skal have en bedre behandling.

Derfor kan man, når man er ude til møder, blive mødt med spørgsmålet: Skal de nu behandles bedre end os danskere? som f.eks. nogle folkepensionister har spurgt mig om.

Man spørger så her: Jamen hvorfor kan vi ikke opbygge de mennesker? Jeg er nødt til at gentage: Forholdene er blevet forbedret langt, langt ud over, hvad tidligere regeringer har gjort. Vi har også indført en kontraktordning, der præcis har det til hensigt, som fru Line Barfod spørger om, nemlig at opbygge folk med henblik på, at de kan klare sig, når de kommer hjem. Men det ønsker man ikke at tage imod.

Jeg forstår sådan set godt de afviste asylsøgere, der gerne vil blive i Danmark. Danmark er et dejligt land. Det forstår jeg godt. Men hvis vi overhovedet skal have tillid til asylpolitikken, er vi bare nødt til at sige, at når Flygtningenævnet har truffet en afgørelse, er det alvor.

Kl. 12:07

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Line Barfod for anden og sidste korte bemærkning.

Kl. 12:08

Line Barfod (EL):

Nu er de afviste asylansøgere jo ikke fra lande som Sverige eller Frankrig eller Canada eller andre steder, hvor de bare kan tage hjem uden nogen problemer. De kommer fra lande, hvor der er krig, borgerkrig, terror. De risikerer, at de selv og deres børn dør, når de kommer tilbage. Derfor er det jo ikke sådan, at man bare frit vælger, at man vil være her. Der er jo nogle årsager til, at de ikke kan rejse tilbage.

Derfor vil jeg gerne igen spørge ministeren, hvad ministeren vil gøre for, at disse mennesker ikke bliver så nedbrudte i den periode, de er her, at de i stedet bliver nødt til at få en humanitær opholdstilladelse.

Det, som alle, der har forstand på det, peger på, er, at de skal have mulighed for at forsørge sig selv og arbejde og være i gang med noget, bruge deres evner. Hvorfor er ministeren så bange for, at de får lov til det? Mener ministeren virkelig, at det danske samfund er så skrøbeligt, at vi ikke ville kunne holde til, at disse få hundrede mennesker kom ud og fik lov at arbejde og forsørge sig selv?

Kl. 12:09

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Integrationsministeren.

Kl. 12:09

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Det er en utålelig ulighed for loven, at de, som nægter at efterkomme myndighedernes anvisninger, skal have en bedre behandling end dem, der retter sig efter dem. Men der er altså særlige tilbud alligevel, og mit bedste råd er, at de mennesker skal indgå den kontrakt, som der er mulighed for, og som blev indført forrige år.

Kl. 12:09

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Jørgen Poulsen har bedt om den næste korte bemærkning.

Kl. 12:09

Jørgen Poulsen (NY):

Alle er jo enige om, at afviste asylansøgere skal hjem, men kan ministeren ikke mobilisere bare en lille smule forståelse for, at de mennesker, der sidder her med deres familier og deres børn og har været her i flere år, kunne have grunde til ikke at udsætte familien for at tage tilbage, kunne have særlige grunde til det?

Kl. 12:10

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Så er det integrationsministeren, værsgo.

Kl. 12:10

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Som jeg sagde tidligere, forstår jeg godt, at man foretrækker at blive i Danmark. Men der er altså truffet en afgørelse, og til trods for den giver vi alligevel bedre forhold til asylansøgere end nogen sinde.

Men det, man vil nu, er at give særregler om arbejde og opholdstilladelse, og det får altså mig til at tænke på palæstinenserloven. Det gør det, det ligner i al for høj grad, og der er det, jeg siger, at det kan vi ikke gå med til. Vi kan udvide aktiveringen specielt, hvis de mennesker indgår den kontrakt, som vi også har gennemgået med hr. Jørgen Poulsen, men vi kan ikke begynde at give dem almindeligt arbejde. Jeg gentager: Det er for os en undergravning af systemet.

Vi kan altså heller ikke gå med til, som det er formuleret i det forslag til vedtagelse, som hr. Jørgen Poulsen også er med til, at der skal forhandles nye betingelser for en udsendelse, som det fremgår af forslaget.

Kl. 12:11

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Jørgen Poulsen for den anden og sidste korte bemærkning.

Kl. 12:11

Jørgen Poulsen (NY):

Betyder det så helt enkelt, at ministeren under ingen omstændigheder kan være med til nogen form for selvforsørgelse?

Jeg forstår, og jeg kender synspunktet, at arbejde i den form, som gælder for almindelige danskere, der går på arbejde, ikke lader sig gøre. Ministeren sagde i sin redegørelse, at ministeriet havde prøvet, men det kunne ikke lade sig gøre. Hvis man nu kunne finde en model, hvor det kunne lade sig gøre, ville ministeren så være med?

Kl. 12:11

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Integrationsministeren.

Kl. 12:11

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Det var sådan set det, jeg prøvede at få også hr. Jørgen Poulsen til at hjælpe mig med i sin tid. Men nu har vi jo gjort det, at vi har sendt en mand til Schweiz, som vil prøve at undersøge, hvordan asylpolitikken er i andre lande, og når vi har et overblik over det, vil vi indkalde de partier, som ikke på forhånd stiller ultimative krav.

Jeg kan kun opfatte forslaget til vedtagelse i dag som et ultimativt krav, men hvis hr. Jørgen Poulsen og andre partier ændrer mening fra det ultimative til det mindre ultimative, vil jeg meget gerne tage en drøftelse af de erfaringer, som vi drager i udlandet.

Kl. 12:12

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den næste korte bemærkning er fra fru Margrethe Vestager.

Kl. 12:12

Margrethe Vestager (RV):

Betyder ministerens sidste bemærkning, at ministeren udsteder et løfte om, at der vil blive indkaldt til forhandlinger om erfaringer fra andre lande, og om, hvilke ændringer man kunne lave i dansk asylpolitik, som kunne bedre vilkårene for asylansøgere?

Noget af det, som vi har diskuteret meget, er jo regeringens evige postulat om, at hvis man behandler folk sådan, at de kan vedligeholde deres kompetencer og deres mentale sundhed og derfor drage virkelystne hjem, hvis de får afslag på asyl, vil det åbne ladeporte. Hvis det nu viser sig, når man ser på, hvad andre lande gør, at det postulat er forkert, er ministeren så på

samme måde åben og uden ultimative krav ved en sådan forhandling?

Kl. 12:13

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Integrationsministeren.

Kl. 12:13

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jamen regeringen har en politik, som der er flertal for i Folketinget, og det nytter ikke noget, at man kommer og forlanger, at regeringen på forhånd skal afgive løfter om, at den politik vil vi ændre. Sådan er det ikke. Vi har en klar mening med den politik, som fremgår af regeringsgrundlaget.

Men når vi har spurgt andre lande, er det selvfølgelig for at se, om vi kan blive klogere.

Kl. 12:13

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Margrethe Vestager for den anden og sidste korte bemærkning.

Kl. 12:14

Margrethe Vestager (RV):

Nu tror jeg ikke, at man kan være mere eller mindre ultimativ, ligesom man vist ikke kan være mere eller mindre gravid, og det lød, som om ministeren var ultimativ, at uanset hvad erfaringerne måtte vise fra andre lande, ligger regeringens politik fast. Hvorfor spilder man så skatteydernes penge på at undersøge det? Det ville jo så i givet fald ikke være første gang.

Ville almindelig anstændig omgang med skatteydernes penge og folks tid ikke være, at man sagde: Nu undersøger vi, hvordan der er andre steder, og prøver at finde ud af, om det er rigtigt, hvad oppositionen siger, nemlig at man godt kan have en ordentlig og rimelig asylpolitik, samtidig med at folk får mulighed for at vedligeholde deres kompetencer og derfor være i stand til at rejse hjem, hvis den dag måtte komme, hvor de får afslag på at få asyl?

Er det ikke almindelig ordentlighed, at man tager en åben diskussion af, hvad erfaringerne er, i stedet for at holde fast i, at tingene er, som de skal være – til enhver tid og uden nogen former for diskussion eller indsigelse? Det er vel ultimativt, og jeg skulle hilse og sige, at vi har rigtig dårlige erfaringer med det i Det Radikale Venstre, og jeg tror også, at ministeren vil sande, at det er en dårlig strategi.

Kl. 12:15

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Integrationsministeren.

Kl. 12:15

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Nu er det jo sådan, at vi bliver valgt på nogle grundholdninger, og jeg kan godt sige med det samme, at hvis man lægger op til, at regeringen skulle ændre grundholdninger i udlændingepolitikken, bliver det meget svært, for det gør vi ikke. Det, jeg ser i dag – og som jeg også så under valgkampen – er, at man set fra vores side undergraver asylsystemet, og det vil vi ikke være med til. Men vi vil godt være med til at se, om vi kan blive klogere på nogle praktiske løsninger, når vi nu har læst den rapport.

Kl. 12:15

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Tak til integrationsministeren. Så er det hr. Morten Østergaard som ordfører.

Kl. 12:16

(Ordfører)

Morten Østergaard (RV):

Jeg skal starte med at sige, at jeg har lovet fru Pia Christmas-Møller at meddele, at hun er udsendt for OSCE som leder af valgobservationen i Makedonien og derfor ikke kan deltage i debatten i dag, men hun står fast på ønsket om, at der skal ske forbedringer, og at der skal være forhandlinger, præcis som hun gjorde i januar.

Derudover vil jeg sige, at den her debat jo er præget af, at statsministeren ikke ønsker at stille sig til rådighed for en diskussion med Folketinget om, hvorvidt man har levet op til sine valgløfter. Statsministeren har holdt sin tale og andægtigt lyttet, men når det handler om at tage debatten med Folketingets medlemmer, er statsministeren højt hævet over det og ikke villig til at stå til regnskab for de udtalelser, som statsministeren selv kom med i valgkampens sidste dage, og som jo var et klart løfte om en løsning for de irakiske asylansøgere, som et bredt flertal skulle stå bag.

Derfor er debatten i dag jo heller ikke noget deja-vu, som flere har været inde på, fordi det netop sker på baggrund af, at man i januar på ny udstedte løfter og med hr. Jørgen Poulsens ord i et landsdækkende medie snød Ny Alliance, så vandet drev. Der må vi bare sige, at det så bidrager til den løbende forståelse af, at asylpolitikken er indrettet sådan, at man siger ét til vælgerne og gør noget andet i praksis, at man siger ét til partierne og gør noget andet i praksis.

Men jeg er da glad for, at der i hvert fald har været tilnærmelser til noget fremgang, ikke mindst i diskussionen omkring forholdene for

de enlige mænd. Vi så ved vores besøg i Sandholm folk, der ikke kunne bevæge sig, når først mørket var faldet på, fordi der var senge, der dækkede hele gulvet – så tæt boede man. Og derfor kan der måske ske noget på den front.

Men så må jeg sige til statsministeren, da jeg nu ikke får lejlighed til at stille direkte spørgsmål, at al den her snak om, at vi skulle blive en magnet, og at det ville være en særlig ordning i Europa, er vrøvl fra ende til anden. Vi har en åbenbart grundløs procedure, som betyder, at folk bliver sorteret fra med det samme, og den er undtaget i den politik, som en samlet opposition nu har lagt frem sammen med Ny Alliance og fru Gitte Seeberg. Hvis der er en aftale med landet, kan man tvangshjemsende asylansøgere, præcis som man kan i dag, og det eneste, vi står tilbage med, er så resten, dvs. dem, der ikke kan tvangshjemsendes, og det er nøjagtig dem, vi også står med i dag, nøjagtig dem, som statsministeren lovede at finde en løsning for.

Derfor er det noget sludder og noget manipulation, når man forsøger at bilde folk ind, at det her vil skabe helt nye flygtningestrømme. Det har intet på sig, og hvis man kigger ud over Europa, hvad statsministeren har besluttet sig for at lade en mand gøre fra Schweiz – af uransagelige årsager – vil man se, at det her ikke på nogen måde vil være særegent i Europa. Mange steder vælger man at give beskyttelse til folk, som man ikke umiddelbart kan sende hjem. Det er der også mulighed for i den danske lovgivning, som bl.a. Dansk Flygtningehjælp utallige gange har redegjort for, men det vil regeringen jo ikke.

Så siger integrationsministeren, at vi stiller ultimative krav. Nej, det, der opfordres til, er at indkalde til forhandlinger. Det var det, som man lovede i valgkampen; det var det, som man sådan set også lovede i januar; og det, vi lægger op til, er jo et bud på, hvad det er for en politik, man eventuelt kunne få, hvis man gad tale med partierne. Men integrationsministeren vil jo ikke engang indkalde partierne til en samtale.

Der er ikke nogen særregler i det her. De eneste, der har indført særregler, er regeringen, der har lavet en særlig ordning for irakiske flygtninge. Det er jo en særregel, hvis man absolut vil sammenligne med palæstinenserloven. Det her er en generel ordning, der vil gælde alle asylansøgere, og derfor er det ministeren, der har en særregel, og ikke forslagsstillerne.

Så har der været diskussion af, hvorvidt det her ændrer noget i forhold til tvangshjemsendelser. Jamen det fremgår jo helt klart og tydeligt af debatten, at der ikke er nogen, der er uenige i, at man kun kan tvangshjemsende, hvis man har en aftale. Der er heller ikke nogen, der er uenige i, at bl.a. Flygtningenævnet er nødt til at tage højde for, hvad det er for nogle forhold, der er i det land, man vil sende hjem til. Og der er ikke nogen, der er uenige i, at regeringen skal overholde de internationale konventioner. Det er det, der står i den sidste pind, og derfor skulle man da tro, at det var det mindste, vi kunne komme til at diskutere, fordi det tilsyneladende også er regeringens opfattelse, og vi må så se, hvordan det fungerer i praksis.

Så efterlyser Det Konservative Folkeparti vilje hos oppositionen, og der må jeg bare sige, at med statsministerens adfærd i dag, hvor man ikke engang vil stille sig til rådighed for en debat, får vi da vist set, hvor der er mangel på vilje.

Tilbage står altså, at vælgerne ikke kunne stole på det løfte, som statsministeren gav. Partierne her, især Ny Alliance, kunne ikke stole på den aftale, statsministeren lagde frem i januar. Men det værste af det hele er selvfølgelig, at var det gået, som det på et tidspunkt i januar så ud til at vi havde flertal for, havde der været bedre forhold for asylansøgerne i dag, og det er beklageligt, at det menneskelige løftebrud har så digre konsekvenser, som også debatten i dag har afspejlet.

Kl. 12:20

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så forhandlingen er sluttet.

Afstemningen om de fremsatte forslag til vedtagelse vil som tidligere nævnt finde sted tirsdag den 3. juni 2008.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) 1. behandling af beslutningsforslag nr.

B 132:

Forslag til folketingsbeslutning om tillæg til unge under 25 år med psykiske lidelser, der modtager starthjælp.

Af Morten Østergaard (RV) og Thomas Adelskov (S) m.fl.

(Fremsættelse 25.04.2008).